

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2023

Núm. 149

Presidència
del Sr. Vicenç Thomas i Mulet

Sessió extraordinària celebrada dia 24 de gener de 2023

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Punt únic. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 5671/22, pel qual es modifica la Llei 5/2005, de 26 de maig, per a la conservació dels espais de rellevància ambiental, LECO. [9318](#)

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda, senyors diputats, senyores diputades.

Punt únic. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 5671/22, pel qual es modifica la Llei 5/2005, de 26 de maig, per a la conservació dels espais de rellevància ambiental, LECO.

Començam aquesta tercera sessió plenària i passam al debat de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària, relatiu al dictamen del Projecte de llei, RGE núm. 5671/22, pel qual es modifica la Llei 5/2005, de 26 de maig, per a la conservació dels espais de rellevància ambiental, LECO.

Començam el debat amb la presentació, per part del Govern, del Projecte de llei i donam la paraula al conseller de Medi Ambient i Territori, Sr. Mir.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Sr. Presidente, Sr. Presidente, pido la palabra en base al artículo 82 y en aplicación del artículo 124.

EL SR. PRESIDENT:

Digui, Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Decía la aplicación del artículo 124 del Reglamento, que es el que establece que los proyectos de ley remitidos por el Gobierno de las islas Baleares deben ir acompañados de informes y documentación preceptiva, de acuerdo con la ley.

En el caso, además, que afecta a esta ley -conocida como LECO-, la Ley 8/2018, de apoyo a las familias, establece que, en el apartado primero del artículo 34, lo siguiente: "En la elaboración de proyectos de ley los órganos competentes deberán emitir el informe de impacto familiar, que tendrá carácter preceptivo, con la finalidad de considerar el impacto social y económico de las políticas a largo plazo en el conjunto de las familias".

Hemos constatado que, a fecha de hoy, no consta en el registro de este parlamento la remisión por parte del Gobierno autonómico del preceptivo informe de impacto familiar sobre el Proyecto de ley para la conservación de los espacios de relevancia ambiental. Lo único que consta son 5 líneas que, huelga decir, que son unas manifestaciones que ni están motivadas, ni van acompañadas de ese preceptivo informe de impacto familiar, que así lo acredita, ni está ajustado a la guía metodológica aprobada por el propio Gobierno autonómico.

Por eso, a las 10 de la mañana de hoy hemos registrado sendos escritos, uno, dirigido a la Mesa del Parlamento y, otro, dirigido a usted, como presidente de esta Cámara, pidiendo dos cosas: uno, que se libre oficio al Gobierno de las islas Baleares solicitando la remisión a este Parlamento del preceptivo informe de impacto familiar, y, segundo, que se ordene la

suspensión de la tramitación parlamentaria del Proyecto de ley para la conservación de los espacios de relevancia ambiental, hasta que el Gobierno autonómico remita el preceptivo informe de impacto familiar relativo al mismo.

Es decir, no estamos impugnando la admisión a trámite, sino la subsanación de un incumplimiento legal y la suspensión de la tramitación, hasta que se subsane.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Després d'haver consultat els Serveis Jurídics de la Cambra, li he de dir que no és ni el moment ni el lloc de plantejar si manca o no un l'informe d'impacte familiar a la tramitació del Projecte de llei RGE núm. 5671/22, pel qual es modifica la Llei 5/2005, de 26 de maig, per a la conservació dels espais de rellevància ambiental. Com vostè sap, l'esmentat projecte de llei, un cop va ser registrat, fou admès a tràmit i qualificat per la Mesa del Parlament, conforme amb la competència que li atribueix l'article 32.1.4 del Reglament del Parlament.

Així mateix, la Mesa va decidir la seva tramitació d'acord amb la competència establerta a l'article 32.1.5.c) del Reglament.

Les decisions de la Mesa foren degudament comunicades als grups parlamentaris.

Si el Grup Parlamentari VOX-Actua Balears considera que hi ha manca de dit informe d'impacte familiar, disposava de 10 dies, a comptar des de la recepció de la modificació de les esmentades decisions de la Mesa, per tal de sol·licitar la seva reconsideració, ja que l'apartat 2 de l'article 32 del Reglament disposa que si un diputat o diputada o un grup parlamentari discrepava de la decisió adoptada per la Mesa, en l'exercici de les funcions a què es refereixen els punts 4t i 5è de l'apartat anterior, podrà sol·licitar-ne la reconsideració en el termini de 10 dies, a comptar des de la recepció de la notificació, i la Mesa decidirà definitivament, oïda la Junta de Portaveus, mitjançant resolució motivada.

En conseqüència, atès que ja ha transcorregut, amb escreix, el termini de 10 dies, i atès que la reconsideració sobre la decisió de la Mesa s'ha de presentar davant la mateixa Mesa i no davant el Ple, no es pot atendre la seva sol·licitud, ja que no és ni el lloc ni el moment adequat per plantejar-la.

Començam el debat del Projecte de llei RGE núm. 5671/22, i començam donant la paraula al conseller de Medi Ambient i Territori, el Sr. Mir.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I TERRITORI (Miquel Mir i Gual):

Moltes gràcies, Sr. President. Molt bon dia de nou, després de l'esport, tornam a l'apassionant món de la conservació ambiental.

En primer lloc, òbviament, voldria agrair la tasca de tots els grups parlamentaris que han presentat esmenes per tal de millorar aquesta normativa tan important en el context de l'emergència ecològica que vivim. I també vull destacar la voluntat de consens que hi ha hagut, ja que s'han acceptat o transaccionat esmenes de gairebé tots els grups parlamentaris.

Dit això, i com ja introduïa avui dematí a la validació del Decret Llei 10/2022, el context d'emergència climàtica en el que ens trobam és preocupant i, certament, no podem mirar cap a una altra banda. Tampoc no podem impulsar mesures sectorials o estanques, sinó que d'alguna manera hem de potenciar i hem d'impulsar polítiques amb una mirada transversal i en un àmbit d'actuació global, i això és precisament el que fa i el que planteja i impulsa aquest govern.

La modificació de la Llei per a la conservació dels espais de rellevància ambiental no és, ni prop fer-s'hi, un capritx, com ho intentaran -i n'estic segur- vendre alguns grups, sinó que, certament, és una necessitat: canviar el model ambiental i territorial és bàsic si volem unes illes molt més resilients front a aquest canvi climàtic i les seves conseqüències, i no parlem només de canviar aquest model urbanístic al qual abans ens referíem, que també, sinó de tenir clar que, si no protegim, doncs no tindrem res a oferir ni a la gent que viu ni a la gent que viurà en aquestes illes.

Crec que és hora de parlar clar, senyores i senyors diputats, per moltes piulades -ho deia avui dematí- i manifestacions que es facin en mostrar aquesta preocupació per la sostenibilitat, pel canvi climàtic, etc., no canviarà res si no actuam. I a l'hora d'actuar, com a l'hora de tramitar també aquesta llei, hem vist clarament dos models: el que mira per al bé comú, amb una mirada a mig i a llarg termini, i el que mira per als interessos d'uns pocs. I crec que és important, i avui dematí també ha quedat nítidament manifest, dir i expressar aquesta diferència.

I és que aquesta cambra -i avui dematí també ha quedat clar, com deia-, ha deixat manifest quin model, en aquesta cambra..., la dreta, volia dir, ha deixat manifest quin model segueix i és un model que bàsicament es basa en seguir potenciant un creixement sense cap tipus de límit. Aquest és el model que la dreta defensa i que, per tant, doncs, ha d'explicar de cara a la resiliència i sostenibilitat d'aquestes illes perquè, al cap i a la fi, uns pocs se n'enriqueixin. Diuen vostès, senyors de la dreta, que ho fan en defensa dels interessos dels petits propietaris, diuen que ho fan en defensa dels interessos dels petits comerciants, perquè diuen també que l'esquerra els deixa de banda, i el que realment fan, diria jo, i els ho deia avui matí, és enganyar, perquè a l'hora de la veritat només, com els deia, miren pels seus interessos i d'alguna manera aquest, com deia també, és el model que defensen.

En canvi, des d'aquest govern i des dels partits que així li donen suport, el que fem és fer feina des d'una altra perspectiva, des d'un altre plantejament, el de tenir cura dels nostres ciutadans i ciutadanes i del territori, i aquesta modificació de la LECO persegueix bàsicament dos objectius que són, per una banda, unificar i harmonitzar el règim jurídic aplicable i, per altra banda, salvaguardar els valors naturals amb figures com la protecció cautelar o la restauració ambiental.

Aquesta modificació és una modificació necessària doncs, tant a nivell tècnic com, també però, a nivell social, l'entorn en què vivim ha canviat molt des que es va aprovar la primera LECO, que era a l'any 2005 i que, per tant, és obvi que la normativa també s'hagi d'adaptar.

El primer punt que vull remarcar és el concepte de restauració ambiental, quan pensam en protegir normalment pensam en la protecció prèvia d'un indret, però no solem pensar en la recuperació de tots aquells indrets que han estat o que han patit irregularitats. Per això la LECO que avui es tramita o es debat en aquesta cambra preveu que en aquesta matèria, per una banda, tal com ja també preveu la Llei d'urbanisme de les Illes Balears, que l'obligació de restaurar o de reparar els danys no prescriu, i, per altra banda, també s'incentiva la restauració voluntària amb reduccions de la mateixa sanció, o també es posa en marxa el mecanisme de les multes coercitives per forçar la restauració.

També vull destacar el nou règim de protecció preventiva, que es preveu per a casos excepcionals i que, per tant, es planteja per salvaguardar els valors protegits davant l'amenaça dels danys ambientals durant la tramitació dels plans d'ordenació dels recursos naturals, la declaració de les zones d'especial protecció per a les aus, o també la declaració de nous espais sota la figura de llocs d'importància comunitària, el que es coneix com a LIC. La protecció cautelar, que fins ara ja s'aplicava als espais naturals protegits, s'estén ara també als espais de la Xarxa Natura 2000, això vol dir LIC i ZEPA.

Molts dels diputats i diputades aquí presents van mostrar en el seu moment la seva sorpresa i indignació amb aquest article i a mi m'agradaria clarificar que aquest article, el que recull aquesta proposta de LECO, no és més que la rèplica, que la transcripció de la normativa estatal ja existent, per una banda, o també d'articles basats en altres lleis autonòmiques, com, per exemple, la catalana o la càntabra.

I, d'altra banda, cal dir que si no protegim la nostra biodiversitat també perdrem molt en l'adaptació de l'emergència climàtica d'aquestes illes. És per això que aquesta llei crea, per primera vegada a la nostra comunitat autònoma, el Catàleg d'espècies exòtiques invasores, una eina per establir aquelles actuacions prohibides i protocols per evitar l'entrada d'aquests tipus d'espècies a les Illes Balears i per dur-ne també el control i l'erradicació. Així mateix, s'estableix un protocol de bioseguretat que permetrà coordinar actuacions i mesures a prendre quan es detecti la presència d'una espècie al·lòctona en el nostre territori.

A més, vull també destacar la creació del fons de patrimoni natural, una figura que segueix l'esperit dels Fons Posidònia i que té com a objectiu que les figures compensatòries econòmiques es destinin únicament i de manera finalista a impulsar actuacions relacionades amb la conservació, la gestió i la restauració del patrimoni natural.

Per tant, aquesta és una llei que s'enfoca a contextualitzar la protecció, la conservació i a canalitzar d'una manera molt més diligent i fluïda la protecció ambiental d'aquestes illes. I tanmateix aquest discurs, aquesta temàtica, té una relació i una connotació directa, també, amb el que es debatia avui matí amb

la validació del Decret Llei 10/2022, la protecció territorial i la protecció ambiental han d'anar de la mà, hem de cercar aquesta coherència que neixi també d'aquesta corresponsabilitat a la qual avui, senyores i senyors diputats, jo també apel·lava.

Certament, després del debat, que estic ben segur que també es tornarà repetir quant al debat d'aquesta llei, com deia abans, ha deixat manifestament clara l'expressió, la defensa i el posicionament de dos models ambientals i territorials molt importants, amb molta diferència entre ells i, òbviament, en alguns aspectes que crec que és important que quedin d'alguna manera, doncs, latents i patents, bàsicament per donar tota la informació de manera transparent a la població i que no interfereixin conceptes que s'allunyen tal volta de la realitat.

Les dues normes que avui aquí es duen a debat, primer el decret llei, però també amb una relació directa amb la Llei d'espais de rellevància ambiental, pretenen ordenar i estipular quins han de ser els mecanismes de conservació ambiental d'aquestes illes i que, sens dubte, es basen en aquest esperit de contribuir al bé general.

Els feia avui una referència a la situació d'estress que tenen aquestes illes, avui, aquí, he pogut escoltar opinions referides al Decret Llei 10/2022 però que, de ben segur, també es poden relacionar amb aquesta llei, on es parlava que el Govern el que fa és, entre d'altres coses, incrementar la inseguretats jurídica. Aquest és un argument que sobretot la bancada de la dreta sempre utilitza, i ja ha dit en infinites ocasions, també ho deia allà ja, a l'any 2020, en la defensa o en el debat en aquest mateix Parlament, del Decret Llei 9/2020, és a dir, la inseguretats jurídica, però ningú -ningú- no ha explicat ni ha donat un sol motiu jurídic per defensar la inseguretats jurídica que la defensa sempre argumenta, ningú. Per tant, a mi certament m'agradaria que si, de veritat, hi ha fonament per defensar aquesta inseguretats jurídica, que s'expliqui. Que s'expliqui.

El Sr. Sgreras feia referència també, amb una certa intencionalitat de ficar por al cos -permeti'm aquesta vulgar expressió- del perill indemnitzador. Jo li he de dir, Sr. Sgreras, que sempre hem defensat -sempre hem defensat- amb el Decret Llei 9 que no hi havia peu a indemnització, a dia d'avui no hi ha hagut cap indemnització lligada al Decret 9 i tampoc no n'hi haurà cap de lligada al Decret 10/2022.

Després, s'acusa el Govern que amb el Decret Llei 10, però també amb altres normatives, modifiqui la Llei d'urbanisme de les Illes Balears! És que és la Llei d'urbanisme de les Illes Balears, la promou el Govern de les Illes Balears! Jo, aquesta sorpresa innata, no sé exactament de vegades d'on neix i, per tant, crec que és lògic i obvi que el Govern també participi dins la planificació i ordenació territorial de les Illes Balears. I diré més, crec que és obvi i lògic que aquesta participació, precisament, del Govern, es faci des d'una visió transversal. I en aquest cas, i avui n'és un exemple paradigmàtic, interfereix la protecció ambiental en la protecció territorial d'aquestes illes, perquè el Govern, senyores i senyors diputats, també té competències en planificació territorial, per això el Govern té una Direcció General de Territori, per això el Govern va ser el que va impulsar i dur a aquest Parlament la Llei d'urbanisme de les Illes Balears, la darrera aprovada a l'any 2017.

Per tant, jo crec que aquestes afirmacions que es fan d'una manera relativament gratuïta i banal, estaria bé que almenys les intentàssim argumentar, i que, per tant, aquí confrontàssim aquests models d'una manera més solvent i intentar donar aquesta informació als ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes.

I ho torn repetir, i aquí també ha sortit, però crec que és un tema que també té una certa importància, aquí es relacionen les mesures de conservació ambiental i de protecció territorial sempre amb l'increment del preu de l'habitatge, i aquest també és un mantra que sempre utilitza la dreta, sempre. De totes maneres, no hi ha hagut cap moment en la història recent de les Illes Balears, absolutament cap, si vostès tenen la informació a mi m'agradaria que la fessin pública, on, per molta disponibilitat de sòl potencialment urbà o urbanitzable, el preu de l'habitatge hagi baixat. A mi m'agradaria que si vostès tenen aquesta informació, que en aquest supòsit justificaria el seu argument, la fessin pública.

El que passa és que la corba de creixement del preu del sòl és una corba que, de manera constant i incessant, ha crescut des dels grans primers booms de desenvolupament turístic i urbanístic en aquestes illes, i això crec que és una informació que es troba a l'abast de tota la ciutadania. I, per tant, si utilitzen aquest argument, almenys, no sobraria que... bé, d'alguna manera ho reflectissin amb una informació contrastada i empírica, perquè jo crec que afirmar i voler correlacionar la protecció ambiental i la disponibilitat del sol o la protecció del territori amb el preu de l'habitatge, a part que és una cosa totalment incerta, és una cosa que pot embullar sobre un tema -com deia avui matí- que és sensible i en el qual jo crec que s'ha de tenir, també, des de la nostra responsabilitat, cura.

I, finalment, també deixar clar que ni amb la Llei d'espais de rellevància ambiental ni amb el Decret Llei 10/2022 es desclassifica sòl urbà. A mi m'agradaria, senyores i senyors diputats, que, com a mínim, fossin curosos amb el vocabulari que s'utilitza en aquest faristol, entre altres coses perquè, bé, som dins una cambra parlamentària i la connotació de dir que es modifica, es classifica, es desclassifica, s'alteren els drets associats al sòl urbà és una afirmació contundent, però no és certa. Per tant, aprofit l'avinentesa per deixar clar que no s'altera cap dret associat al sòl urbà consolidat i crec que és important dir-ho.

En definitiva, senyores i senyors diputats, els torn demanar que votin a favor de protegir i de donar millor eines per a la protecció i la conservació del nostre territori i del nostre medi ambient, i de protegir també la nostra biodiversitat i, al cap i a la fi, de deixar unes illes més resilients davant les conseqüències de la realitat que avui en dia vivim no només a nivell d'illes, sinó a nivell del planeta.

I, ja per acabar, també els deman que votin a favor del bé comú enfront de la destrucció d'aquest medi natural. Amb aquesta normativa farem una altra petita, però gran passa, des del fet local per fer front també a un repte global, que és aquesta emergència ecològica i, sobretot, permetrem albirar unes illes un poquet millors.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. A continuació passarem al debat de les esmenes mantingudes al projecte de llei.

Començam per defensar l'esmena RGE núm. 8428/22, té la paraula, com a diputat no adscrit, el Sr. Benalal, i consti en el *Diari de Sessions* l'absència del diputat Benalal en aquest plenari.

Per tant, passam a defensar les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 8472 a la 8487/22 i de la 8521 a la 8530/22, i per posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Buenas tardes, señores. Gracias, Sr. Conseller, creo que debemos agradecerle que en un mismo día se responsabilice usted de la defensa de dos normas y aunque, previsiblemente, eso, digamos, le supondrá la satisfacción de encontrarse con dos normas aprobadas para la caída del sol, pues creemos que es de agradecer el que haya tomado esta responsabilidad.

Vamos a ver cómo no banalizamos ni seguimos los caminos erróneos de los que usted nos avisa y nos previene y cómo le hacemos entender nuestros puntos de vista y esto que llaman “mantras” y para nosotros son principios sagrados.

A nosotros nos sorprenden la vigencia y el éxito que siguen cosechando de todas maneras tanto tiempo después la puesta en escena de estas representaciones barrocas, de sabor tenebrista, que siguen aportando ustedes al folclore de nuestro país.

Hoy vamos a asistir al primero de los tres actos de una representación de un motete o un auto sacramental por medio del cual se va a verificar la transmisión de los símbolos, los poderes y las insignias que corresponden al control del territorio, y es de eso de lo que estamos hablando. Es esta una ceremonia que va a resultar un tanto precipitada, pero es una ceremonia que forma parte de la clausura de esta legislatura regida por el *pacte*. Asistimos nosotros, por cierto, al acto, en realidad como figurantes, en el poco brillante papel de integrantes del coro de las lamentaciones que es, pues, un papel muy de extras.

Nos corresponde lamentarnos, eso sí, junto al resto de rebeldes sometidos, dando en realidad mayor esplendor al alegre y firme paso del cortejo de la procesión que transportará los emblemas de nuestras extintas libertades, hasta el nuevo y refulgente altar consagrado al control territorial. Cumpliremos con este papel nuestro intentando no banalizar, intentando dar de lo más posible, como hemos venido haciendo en los diversos debates por los que ha ido transitando esta ley.

Patalearemos, eso sí, porque es parte de lo que nos tiene adjudicado nuestro papel y nos rasgaremos las vestiduras convenientemente, en eso no se preocupen que haremos lo que nos toca.

Aportaremos ese toque necesario de color local a una obra que, eso sí, permítanos calificar de tenebrista y con ese sabor barroco de la España eterna, que es extraño que parezca seguir caracterizando las obras patrocinadas precisamente por los nacionalismos, pero, en fin, haremos el ¡ay! de los vencidos, el *vae victis*, porque, eso sí, todos conocemos el final de la obra: la ley pasará y el territorio será sujetado, controlado y administrado desde la conselleria. ¡Ay de las enmiendas, ay de las alegaciones, ay de los vencidos...!

No hará falta, por tanto, que se esfuercen en abuchearnos y recordarnos nuestro triste papel de corifeos, es un papel triste y poco lucido, no hará falta porque ya lo sabemos. Hoy, en este primer acto, el martes que viene, en el debate de la biosfera, en el futuro debate de la iniciativa legislativa popular sabemos que nos toca ser apisonados por el rodillo, seguir caracterizando nuestro papel de descontentos.

Nuestras enmiendas serán convenientemente barridas junto a las alegaciones de operadores, trabajadores, usuarios o propietarios de todo tipo de actividades vinculadas al entorno y precipitadas a los abismos de la ignorancia y del olvido, al paso de la comitiva triunfante que trasladará todos los símbolos y autoridad territorial hacia las doradas puertas del nuevo amanecer de la omnipotente Conselleria de Territorio, porque vamos a darle mucho poder a la Conselleria de Territorio a través de esta ley.

Así que hagamos una puesta en escena, las ruinas del templo de nuestras libertades, la escalinata, tres sombras, amanecer, bruma. Bien, sombra primera, ¡ay, ay de nuestras libertades! Sombra segunda, ¡nos vengaremos, acabaremos con ellos! Sombra tercera: ¡esperemos, esperemos, ya vienen los idus de mayo!

Espero que les hayan quedado perfectamente caracterizados los tres papeles con los que vamos a enfrentar este asunto.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Ha quedado claro el personaje, yo creo que perfectamente claro con una sola frase, ¿no?, bien.

(Remor de veus)

Aparecerá, por cierto, un cómitre, que ya parece estarse sugiriendo, con una fusta que separará estas sombras, decid: ¡abrid camino, abrid camino a la comitiva, alejaos, dejad de protestar! Pero nosotros entonces, como les digo, vamos a desarrollar este papel que nos toca, le daremos un poco de sentido trágico, también su parte de sentido cómico, y hablaremos de los grandes principios en el trágico y mostraremos el estupor y la sorpresa por pequeñas cosas, como una enmienda, de la que estuvimos tratando mucho, sobre un parking en las proximidades de una playa que si está aquí o está allá, no se sabe por qué a través de ley, precisamente una ley, que le da tantas posibilidades a Medio Ambiente, y trastorna, no sé, las competencias, pues, de quién se debía ocupar de esas cosas, de dónde van los párquines y eso.

Pero vamos allá, porque... entonces vamos a ejercer ese papel porque ya en la presentación de la obra me he consumido la mitad del tiempo.

A ver, la inocencia y la humildad con la que se presentan esas leyes verdaderamente es sorprendente, siempre te lees la exposición de motivos y esto no pretende ser una reforma global y sustancial, ni tampoco una reforma más, sino más bien un punto de inflexión hacia una futura ley de patrimonio nacional, o sea ya es solo una pobre modificación en la ley que se prometía en el artículo 77 de Bellver sigue todavía pendiente, ¡eh! Esta nada, se trata de una reforma eminentemente técnica que se materializa en la modificación de los procedimientos de elaboración y aprobación de los diferentes instrumentos de planificación ambiental, que puede tocarle a uno una modificación y unos procedimientos en una elaboración..., qué cosa más remota, de unos instrumentos... ¿de qué demonios estamos hablando? De algo que, por supuesto, no debe tener nada que ver con la ciudadanía.

Pero esto, de reforma técnica, estos instrumentos, de este proyecto de ley por el cual se modifica la Ley 5/2005, estos instrumentos de planeamiento, tanto de ordenamiento como de gestión, según el nuevo artículo 6 bis del nuevo título I, que..., -perdonen, eh, pero eso es muy complicado de seguir porque esto es el artículo 1, modifica el 6 bis, es aquello que hablábamos del 5 *quinquies*, aquí hay que hablar un lenguaje muy particular y difícil de entender-, pero estos instrumentos de planeamiento, tanto de ordenación como de planificación, tienen como finalidad la gestión; o sea, lo que pretenden, entendemos que la gestión es el control y la administración de las cosas, ¿verdad? Entonces, si estos instrumentos de planeamiento, cuando nos dice el Sr. Mir: ¿en qué se puede sentir alguien afectado, en qué..., qué inseguridad jurídica?

Pues, mire, yo tengo, dispongo de unos recursos, los recursos son una de las partes, todo sea dicho, de los procesos de producción, que si, junto con el capital, el trabajo y la tecnología, los recursos son la otra cosa que me permite llevar a cabo una actividad; entonces aquí, los planes de ordenación de recursos naturales, a partir de ahora los recursos, como mínimo una cuarta parte de lo que yo dispongo para llevar a cabo una actividad, va a ser controlado, gestionado..., porque yo entiendo que gestión..., bueno, lo entiendo yo y lo entiende la RAE, es administrar, gobernar, ejercer autoridad o mando sobre un territorio y sus habitantes.

Esto nos va a pasar con respecto a los recursos naturales, con respecto a los parques, parajes y reservas, con respecto a los monumentos naturales, con respecto a los paisajes protegidos y con respecto a lo incluido en la red Natura 2000, eso puede ser todo el territorio. Sí, porque ¿quién va a decidir qué forma parte de esto? La Conselleria de Medio Ambiente, según el siguiente artículo, según el 6 ter: "El procedimiento lo iniciará el conseller de Medio Ambiente, mediante una revolución... una resolución -perdón, no una revolución- en el BOIB, lo definirá por medio de una memoria, permitiendo la participación pública, lo tramitará en audiencia, lo somete a informe jurídico y lo aprueba un decreto del Govern IB."

Recordemos que parques naturales, parajes i tal se tenía que hacer por medio de una ley, lo que implicaba el legislativo; hemos simplificado el...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... -sí, pero para nosotros era bueno y daba garantías-, y cuando pregunta ¿qué hace sentir cierta incertidumbre? Pues que participaran muchas administraciones, que hubiera un buen reparto de competencias, porque aquí entramos además en el tema, que los veremos... -es que yo ya no tengo tiempo, pero en las medidas cautelares y en las medidas de protección el problema es que si no están implicados muchos...

Perdón, es que tengo otro punto mucho más importante, lo nuestro no son mantras, lo nuestro es el artículo 9.3 de la Constitución; digo "lo nuestro" a lo que usted dice mantras de la derecha, lo nuestro y lo de estos señores y de los que hemos hablado; el artículo 9.3, que es fundamental para el ordenamiento jurídico, garantiza el principio de legalidad, la jerarquía informativa, la publicidad y retroactividad de las normas, la seguridad jurídica y la interdicción de la arbitrariedad. En realidad, si se fijan, en todos los discursos que ha ido habiendo, tanto en la Comisión de Consejos como en las distintas comisiones como en las reuniones, todos a lo que hemos apelado es a estos cinco principios, están garantizados por el artículo 9.3 de la Constitución, y son absolutamente necesarios para vivir en un ordenamiento jurídico serio.

Yo, por lo visto, necesitaría horas para explicarles lo que quería explicarles, pero acabo con esto en mi intervención, esperando haber respondido, en parte, a lo que nos demandaba el conseller.

Gracias, señores.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Méndez. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears RGE núm. 8489 a la 8497, de la 8499 a la 8511, 8513, 8514, 8515, 8546, 8547 i 8548/22, i posicionar-se respecte de la resta d'esmenes, té la paraula la Sra. Sureda.

(Algun aplaudiment)

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Jo, Sr. Méndez, no tenc el seu saber humanista i m'intentaré concentrar en el segle XXI i en la LECO perquè, la veritat, crec que hi ha un bon jornal.

Com tots saben, presentàrem... -és espès aquest, (...) el Sr. Ferrer...

(Rialles de la intervinent i remor de veus)

..., com tots saben, presentàrem una esmena a la totalitat del Projecte de llei de modificació de la Llei 5/2005, de 26 de maig, per a la conservació dels espais de rellevància ambiental,

que es va debatre en el Ple de dia 8 de novembre del 2022. Pensam -com deia el Sr. Mir- que no es poden simplificar en dos models -com vostè deia- l'aprovació o no d'aquesta llei, hi ha molts d'aspectes a tenir en compte i molts que consideram que es podien millorar. Els arguments que explicàrem -com dic- en el ple de l'esmena a la totalitat, que va explicar el Sr. Melià, són exactament els mateixos que a dia d'avui, perquè, tot i la nostra voluntat d'arreglar aquest projecte, de millorar aquest projecte de llei, amb les 30 esmenes que presentàrem, se n'han considerades dues i una s'ha transaccionada, que s'ha millorat una mica i, per tant, hem acceptat la transacció, però mantenim l'esmena.

Com he dit tots som conscients que és un projecte de llei molt tècnic i complex i per això és important analitzar la regulació dels procediments i les mesures cautelars de la tramitació dels instruments ambientals que ens hi trobam.

Resumiré, i dic resumiré, els arguments que es varen donar en aquell Ple, perquè si no es poden llegir el *Diari de Sessions*.

En primer lloc, el tema de la seguretat jurídica, no és un argument de la dreta per donar un argument, jo crec que és una realitat: modifiquem o cream lleis en aquest Parlament que moltes de les quals o algunes o alguns punts són indefinits, oberts, i, per tant, són totalment arbitraris a la voluntat d'un determinat tècnic o d'una determinada voluntat, sense donar cap tipus de garantia necessària fins que, fins a dia d'avui, moltes d'aquestes tenien.

I d'aquí sí que li podem posar un exemple, perquè és la millor manera d'entendre-ho, i la gravetat que això pot suposar, la Conselleria de Medi Ambient pot deixar sense efecte autoritzacions i llicències d'una empresa, de manera cautelar, pel fet de tramitar un instrument ambiental, i en això la conselleria tindrà la possibilitat de fer-ho sense tenir res concret.

En segon lloc, ens queixam tots de la burocràcia administrativa i, en aquest cas, en lloc de simplificar-la el que fem és allargar terminis i, sobretot -i molt pitjor-, passam d'un silenci administratiu positiu a un silenci administratiu negatiu. No es pot acceptar de cap de les maneres, així sí que li serà igual a la conselleria no contestar el més aviat possible perquè, tanmateix, serà negatiu. Hem de pensar que són mesures preventives, que no són definitives, per tant, aquesta mesura la trobam excessiva.

En tercer lloc, la poca possible participació de les entitats econòmiques, amb aquesta llei no obligam, o no s'obliga a l'administració a donar audiència a les entitats afectades per les decisions que es puguin prendre, i pensam que s'ha d'escoltar tothom, tant siguin entitats ecologistes com siguin entitats econòmiques.

En quart lloc, i tema que hem criticat una vegada rere altra, és el fet que el Govern es prepari els vestits a mida, resulta que fem lleis i normes per a tothom, però per a nosaltres mateixos, per al Govern, ens les hem d'estalviar. I, per tant, senyores i senyors diputats, les normes i les lleis són per a tothom iguals, tant per als privats com per a les administracions, i aquí tornam

a botar-la per al Govern en la tramitació d'avaluació ambiental, si no és necessària.

I ja, en cinquè lloc, passa per sobre dels instruments territorials i urbanístics aprovats i que no són competència de la Conselleria de Medi Ambient, és: ho intentam controlar tot, fins i tot el que no ens pertoca.

En definitiva i simplificant, hem presentat 30 esmenes a aquest projecte de llei per tal de canviar i millorar el text perquè hi hagi seguretat jurídica, simplificació administrativa, transparència i participació de les entitats afectades, principi d'igualtat i respecte a les competències. Com he dit abans, n'han acceptades dues i una transacció, que ens va bé, perquè millora el text, però les mantenim, perquè veiem que no hi ha el mateix consens que a la Llei de l'esport que hem pogut debatre fa una estona i, en aquest cas, i com parlàrem a la ponència, s'ha passat una mica el *rodillo*.

Incidiré en l'article 8, perquè nosaltres moltes vegades fem diferents posicionaments en les esmenes, plantejam una opció a), que en aquest cas era llevar el punt a l'article que volíem eliminar, perquè dóna una capacitat excessiva afectar de manera cautelar mentre es tramita l'instrument ambiental, són mesures molt restrictives en què s'extralimiten i deixen sense efecte drets dels ciutadans. De la mateixa manera que, en el cas de trobar contradiccions urbanístiques o ambientals, que s'aplicarà la més restrictiva, i això tampoc a la llei no ve determinat i no queda clar.

Ja per acabar i fent referència a Cala Agulla, és un aparcament, és una esmena que es va aprovar ja en ponència i va quedar dins ponència, vull explicar el vot que va fer El Pi a aquella esmena i vull explicar el perquè del vot negatiu d'aquella esmena: a Cala Agulla existeix un aparcament que ara amb la futura aprovació del PORN es troba dins ANEI i, per tant, l'han eliminat de la zona on està ubicat en aquests moments. Si el PORN, si hi hagués voluntat dins una ANEI amb un PORN, dins un parc natural, si hi ha voluntat, hi pot haver un aparcament com hi ha, i s'ha explicat a altres parcs d'aquesta mateixa comunitat. Nosaltres som del parer que hi ha d'haver aparcament a Cala Agulla, però s'hagués pogut limitar amb el PORN allà on existeix actualment l'aparcament i no haver d'anar a cercar altres ubicacions que no eren necessàries.

Per tant, d'aquí el nostre vot en contra a l'esmena que es va presentar, perquè el PORN encara tota la tramitació no està acabada. Vist que volem aparcament, i sabem que no hi ha voluntat per part del Govern de mantenir l'actual, nosaltres a aquesta disposició addicional setena ter ens hi abstenim.

I pel que fa a la resta d'esmenes dels grups parlamentaris, farem el mateix vot que a la ponència i comissió.

Vull agrair, malgrat no arribarem a tots els acords que a nosaltres ens hagués agradat, el tarannà de tots els companys de la ponència i en especial del coordinador, el Sr. Mas, que s'estrenava en la coordinació d'una ponència.

I ja sí, per acabar, Sr. Sanz, ha estat un plaer coincidir amb vostè en aquesta casa i esper que ens puguem tornar a trobar. Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca RGE núm. [9271](#), [9272](#), [9274](#), [9275](#), [9276](#), [9277](#), [9278](#), [9289](#), [9284](#), [9285](#), [9286](#), [9287](#) i [9288/22](#) i també de les RGE núm. [9610](#), [9616](#) i [9521/22](#), presentades conjuntament aquestes tres darreres amb el Grup Parlamentari Unidas Podemos, i per posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups, té la paraula el Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Gràcies, president. Bono, després de l'exposició que ha fet el conseller, la veritat és que ell ha explicat molt bé l'objecte de la llei..., abans de res, perdonau, vull donar la benvinguda tant al director general, el Sr. Llorenç Mas, com a la directora general de Territori i als representants de l'Ajuntament de Capdepera, que amb aquesta llei es resol un problema històric al qual s'ha referit la Sra. Sureda per explicar el seu posicionament, que és contrari al nostre, i per això..., idò donam la benvinguda i creiem que és important que s'hagi aprofitat aquesta norma per resoldre aquest problema històric d'una forma definitiva.

Bé, al final parlem de l'actualització d'una norma, de l'actualització necessària de la llei pròpia que ja teníem a les Illes Balears però que havia quedat antiquada, que necessitava actualitzar-se, per què? Perquè hi ha normativa estatal que ha vingut amb posterioritat i hi ha normativa europea que ha vingut també amb posterioritat. A l'exposició de motius de la llei s'explica clarament la necessitat d'aquesta actualització, i que aquesta actualització l'únic que fa és que la nostra LECO passa a tenir paràmetres del segle XXI, paràmetres de la resta de l'Estat i paràmetres europeus, res més, no anam més enllà, no som pioners en res, i els ho explicaré al llarg de l'exposició.

No som..., tan de bo fóssim pioners, tan de bo anàssim més enllà!, perquè, de veres, nosaltres sí que som proteccionistes, nosaltres sí que creiem en el bé comú, nosaltres sí que jugam a la protecció autèntica del territori, però aquesta norma és perquè s'havia d'actualitzar, s'havia d'actualitzar amb urgència, necessitàvem que s'actualitzàs; i, en virtut d'aquesta norma, el que fem és agilitar els tràmits per poder declarar espais naturals, res més, no es lleva cap procés de participació ni de la ciutadania ni de la resta d'administracions públiques, no es treu cap procés de participació, el contrari, es consolida la participació de la ciutadania i es consoliden els processos àgils per poder declarar parcs naturals.

I aquesta, que és la virtut de la nova LECO, segurament és el que a vostès, a la bancada de la dreta els genera un problema. Ja els va bé que siguin lents els processos per declarar espais naturals, ja els va bé que sigui difícil declarar espais naturals, que tinguem processos del segle XX en lloc del segle XXI, perquè no en volen declarar d'espais naturals vostès, no els interessa declarar més espais naturals, es conformen amb el que hi ha, i nosaltres no ens conformam amb el que hi ha. Segons ens marca la 2030, a l'any 2030 hauríem de tenir un 30% del territori protegit. Si miram els mapes a dia d'avui, i gràcies a les darreres actuacions de protecció del Govern de les Illes Balears, de la conselleria del Sr. Mir, ens acostam molt a aquest 30% de protecció que ens marca per al 2030.

Nosaltres n'estam orgullosos i estariem molt orgullosos de superar aquest 30% de protecció i creiem que ha de ser l'objectiu de qualsevol Govern, protegir el màxim de territori a un territori com el nostre, que té una pressió urbanística i una pressió especulativa brutal, i la té des de fa quaranta anys, i tots els governs que han estat responsables han jugat a la protecció del territori, així com hi ha de jugar aquest, així com hi juga aquest. El Sr. Mir ha jugat molt fort a la protecció del territori i amb aquesta llei culmina la feina, i per això avui matí hem aprovat un decret i per això avui matí aprovam la LECO.

Al cap i a la fi, quan parlem de protecció cautelar a l'article 8, l'únic que fem és copiar l'article 23 de la Llei 42/2007, de patrimoni natural i biodiversitat de l'Estat, no fem res més, revisin els papers i ho veuran, lletra per lletra. Quan parlem de silenci administratiu negatiu, a l'article 8, es copia la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques de l'Estat, Govern Rajoy -Govern Rajoy-, que parla específicament de la creació de nous espais naturals per poder fer negatiu el silenci administratiu. Revisin els papers, perquè, la veritat és que aquesta volada que han agafat és perquè no s'han mirat els papers.

El règim de protecció preventiva, a l'article 8 bis, s'ha inspirat en la Llei 12/1985, això sí que és segle XX, segle XX, 1985, Govern de Jordi Pujol, no precisament un comunista, no precisament un col·lectivitzador de terres, els governs de la Generalitat presidits pel president Pujol, i també s'inspiren en la Llei 42/2007, de patrimoni natural i de la biodiversitat de l'Estat.

Si el que..., Sr. Méndez, contestaré un poc a la seva intervenció, al marge de la retòrica, jo aquí ja no... em perd en les seves intervencions, però quan s'extreu el que realment vol dir després de parlar deu minuts, al cap i a la fi vostè vol fer el que vulgui, vol que cada ciutadà dins ca seva pugui fer el que vulgui, sense tenir en compte per a res el bé comú, i quan parlem de bé comú parlem de territori, parlem de recursos hídrics, parlem de recursos energètics, parlem del que ens competeix a tots. Una administració pública competent i una administració pública responsable pel que ha de mirar és per al bé comú, i vostè és un representant públic en aquest parlament. Per tant, tots tenim l'obligació de mirar per al bé comú, i quan parlem de bé comú, li he explicat: recursos hídrics, recursos energètics, territori, etc.

Per tant, massa bé, Sr. Méndez, nosaltres seguirem treballant per al bé comú, que és el que toca a qualsevol administració pública responsable.

(Algún aplaudiment)

Quant al consens, o som proteccionistes o no ho som, o jugam a protecció del territori o no hi jugam; és a dir, nosaltres no podem consensuar res amb partits que no volen protegir territori, perquè o protegim o no protegim, o salvam o no salvam, o salvam biodiversitat o salvam territori o jugam a camp qui pugui i tothom que faci el que vulgui. Però és que amb la pressió que a dia d'avui tenim sobre el territori de les Illes Balears és que no ens salvarem, és que és una cosa estratos..., feu una volta per foravila, feu una volta per foravila a les fosques i veureu els punts de llum que hi ha per fora vila,

i veureu la quantitat de gent que viu fora del nucli urbà, és que tota aquesta gent necessita mobilitat individual, s'ha de moure de forma individual, necessita recursos hídrics individuals, necessita energia de forma individual, és clar, és insostenible per a qualsevol país, però és que això de les Illes Balears no passa en lloc de l'Estat espanyol, aquesta dispersió de la població no passa enlloc de l'Estat espanyol. Hi ha pobles a Mallorca, Sencelles és el primer, on hi hagi més gent ja que viu en rústic que en urbà, això és una anomalia que no té cap sentit a l'hora de planejar qualsevol sistema urbanístic, qualsevol sistema sostenible, perquè ens entenguem.

Per tant, mirem per al bé comú.

I quant a les esmenes que mantenim vives, tant tots sols, com a MÉS per Mallorca, com les que mantenim vives, a mitges amb Podem, les que mantenim vives tot sols al cap i a la fi són un envit polític que posam damunt la taula i entenem que les forces progressistes haurien d'agafar, entenem que seria bo que totes les forces progressistes agafassin aquest envit, perquè és un envit proteccionista, és un envit pensat a futur i és un envit sobretot per limitar perquè, i ho hem dit moltes vegades aquesta legislatura, sense límits no hi ha futur. I nosaltres, com que volem futur, volem futur per a aquest govern i volem futur per a la societat de les Illes Balears i per al territori de les Illes Balears, mantenim aquestes esmenes vives i entenem que els partits progressistes faran un pensament a l'hora de votar-les.

Ja per acabar, si volem protegir hem de tenir eines jurídiques clares, eines jurídiques actualitzades, eines jurídiques del segle XXI àgils, que ens permetin protegir, no que enredin. Entenc que a la bancada de la dreta li interessi enredar, no li interessi protegir, perquè el que protegeix de veres de veres són els interessos de l'especulació, els interessos econòmics, macroeconòmics d'alguns. Massa bé, la dreta sempre ha jugat a això, per tant no ens ve de nou.

Facem una llei, una LECO actualitzada i del segle XXI.

Gràcies.

(Algun aplaudiment)

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Mas. Para defender las enmiendas del Grupo Parlamentario Popular con RGE núm. [9422](#) a la [9436/22](#) tiene la palabra el Sr. Sagraeras.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Gràcies, presidenta. I jo, abans de començar amb el discurs que tenia preestablert, he de dir que m'he quedat un poquet sorprès, i no sé si aquí ens hem canviat els papers, perquè el diputat que m'ha precedit, que jo sàpiga, forma part dels diputats que donen suport al Govern, i ha pujat el Sr. Joan Mas

de MÉS a dir que troba que no s'hauria de construir a sòl rústic, a dir que construir en sòl rústic és especular, que massa gent viu a foravila, que es demanen massa llicències últimament a foravila, que això suposa mobilitat i un cotxe per a tothom, que es veuen massa punts de llum. I jo, que jo sàpiga, precisament han estat els darrers vuit anys, sobretot els darrers quatre anys, en els quals s'han produït el rècord de sol·licitud de llicències i donar llicències en sòl rústic a les Illes Balears, i em dic jo: i què ha fet MÉS per Mallorca fins ara?

(Alguns aplaudiments)

Heu prohibit? Heu empès, heu intentat que s'aprovàs una normativa perquè això no es produís? Perquè si això és tan greu com per parlar el temps de la LECO d'urbanisme, més que de medi ambient, i posicionar-nos en contra d'això, una de dues: o es canvien els papers i es pensen que són a l'oposició, o realment a qui enganen vostès és als seus mateixos votants que tenen i pensen el que vostè ha dit i de qualque manera vostès, després de vuit anys, no han dut a terme cap modificació perquè això no fos així.

I que quedi clar: nosaltres no estam d'acord amb el discurs que ha fet. Però si realment això fos així, siguin valents, venguin aquí i prohibeixin!, però és que no s'atreveixen, no s'atreveixen, Sr. Joan Mas.

I quant a la LECO, estariem bàsicament d'acord amb modificar la llei d'espais de rellevància ambiental si fos per millorar la que ja hi havia, si fos senzillament, com vostès han dit, per incorporar la normativa estatal i les normatives europees i directives sobrevingudes. Però ja ho vàrem dir a la nostra esmena a la totalitat i, per desgràcia, això no quedarà arreglat amb les esmenes incorporades, a l'inrevés, crec que la tramitació encara l'ha empitjorada més, i després de les votacions d'avui i quan es publiqui la llei, els ciutadans tendran una llei pitjor que la que hi havia abans, i sobretot en el sentit invers de cap on nosaltres creim que s'hauria de caminar: tendrem una llei amb més inseguretat jurídica, amb més embull burocràtic, amb manco agilitació administrativa, una llei que lleva garanties als administrats i una llei que augmenta terminis a les tramitacions, una llei que permet l'arbitrarietat a qui governa i que dona a qui comanda poder per fer i desfer i que pot deixar totalment indefenses les persones i les empreses, fins i tot tenint autoritzacions i llicències, si així ho vol el desig i capritx del Govern de torn.

I ja no parlem, senyors diputats i diputades, ja seria el sùmmum, si avui s'aproassin algunes de les esmenes que queden vives de MÉS per Mallorca, alguna altra, tan valents són que ja l'han retirada, i que no han tengut cap problema a aprofitar la tramitació d'aquesta llei per presentar esmenes que afecten altres normes que no tenen res a veure amb la llei d'espais de rellevància ambiental i que són esmenes urbanístiques i no mediambientals.

I tot el que dic no ho dic per dir, aquesta nova LECO suposa més burocràcia, i jo em pensava que tots els diputats estàvem a favor d'avançar cap a l'agilitació administrativa, tot el contrari: canvia la nomenclatura, el que ara són dos mesos ho passa a 60 dies i, per tant, qui esperi un informe del Govern haurà d'esperar els 60 dies més tots els dies hàbils que

incloguin aquests 60 dies i, per tant, s'augmenten els terminis aproximadament un 25%.

Inseguretat jurídica, que vostès neguen que això sigui així: la llei dona la potestat a qui governa d'aturar activitats quan es tramiti un instrument ambiental. La llei dona potestat a qui governa d'aturar activitats i explotacions que ja funcionen i que es varen posar en marxa un dia amb els informes favorables, amb les autoritzacions preceptives i amb les llicències donades per l'administració.

(Alguns aplaudiments)

I a mi no m'agrada emprar aquestes paraules, crec que és el primer pic que les empr, però no em diguin que això no és "bolivarià", això sembla Veneçuela, no em diguin que això no crea inseguretat jurídica a les empreses, a les activitats que funcionen dins aquests àmbits, però sobretot atura també activitat econòmica i llocs de feina. Perquè si el Govern, quan tens el negoci en marxa, ha de poder venir i dir-te: ara tanca; sobretot si el tens de manera legal, els que ja hi són per ventura miraran de seguir d'aquella manera, així com puguin, però sense cap dubte ningú no es plantejarà obrir cap negoci o activitat nova allà on sigui susceptible que el Govern hi pugui plantejar un instrument ambiental.

I, per altra banda, un aspecte que ja no sé si emmarcar-lo dins l'augment de la burocràcia o dins l'augment de la inseguretat jurídica, i és que el silenci, com bé ha explicat la diputada d'El Pi, deixa de ser positiu, cosa que ho era a l'anterior LECO. I, pel que es veu, i les intencions reals, ara bastarà que si al Govern no li interessa alguna activitat que seria susceptible d'informe favorable, tant jurídic com tècnic, bastarà que el deixin adormit dins el caixó de l'administració, que no s'informi...

(Algun aplaudiment i remor de veus)

..., que no s'informi, Rajoy va canviar la llei, però és que aquesta normativa no seria tan perillosa si no tenguéssim l'experiència d'aquest govern que, aprofitant que segons quins silencis no són positius, deixen dormir els informes 3, 4 o 5 anys, i tenim exemples: la Comissió Balear de Medi Ambient o Recursos Hídrics...

(Remor de veus)

... -no bufeu, això és així, estam escalivats amb l'administració i amb el Govern d'esquerres, no, no..., ho pot dir fort, no em parli de Rajoy-, a mi no em faria por el silenci que no fos positiu si l'administració informàs quan toca, si l'administració informàs en termini; i vostès deixen els informes 4, 5 o 6 anys a les administracions, precisament, de la Conselleria de Medi Ambient, que és la que posa en marxa aquesta normativa.

(Remor de veus)

I com ja vàrem explicar a la comissió, com que veiem...

(Remor de veus)

..., com que veiem que les esmenes dels partits de govern redunden majoritàriament amb més paperassa, amb més tràmits, amb més burocràcia, amb manco seguretat jurídica, amb més discrecionalitat a favor del Govern, no hi podem estar d'acord. És més, ho tornarem modificar si els ciutadans ens donen la seva confiança a partir de les eleccions del maig que ve.

I amb poc coratge, perquè jo sé com acabarà això, amb poc coratge que entreu en raó, tornam defensar les nostres esmenes en aquest sentit, en el sentit que quan Medi Ambient faci canvis substancials a efectes de les modificacions puntuals, almanco s'hagin de justificar amb un informe tècnic i jurídic i s'hagin d'incorporar a la memòria; en el sentit que, així com l'administrat pateix uns terminis, l'administració tenguí màxim un mes per fer nous informes, quan s'han esmenat aspectes desfavorables; i en el sentit que el silenci, la no resposta de l'administració, com he explicat abans, pugui ser entesa com a favorable; i en el sentit, també, que no sempre i perquè sí, insistesc, no sempre i perquè sí, hagi de prevaler la protecció del medi ambient per sobre de les persones. Això és així com li dic perquè, si fos el cas, que sempre hagi de prevaler el medi ambient per sobre de les persones, potser amb l'exclusa dels arbres, vostès mateixos, senyors de MÉS per Mallorca, no haguessin fet l'autopista de Lluçmajor a Campos, perquè posaven els arbres per davant de les persones, i era una autopista que era necessària fer perquè hi havia accidents amb desenllaços fatals, i si hagués hagut de prevaler el medi ambient, avui no tendríem una carretera que, d'ençà que s'ha fet, no hi ha tornat a haver d'altre accident greu. No la vàrem fer el Partit Popular, el Partit Popular va fer el projecte, però els que la varen acabar varen ser els senyors de MÉS per Mallorca.

I per acabar, si fins ara he ressaltat els aspectes negatius i els motius pels quals votarem en contra de la llei, també m'agradaria acabar finalment i explicar un aspecte que creiem que, aprofitant que es tramitava una llei, haurà quedat resolt un problema, malgrat que crec que el que ha dit la diputada d'El Pi també era de prou sentit comú i potser la ubicació hagués pogut ser la mateixa allà on era, però sí que el Partit Popular va voler ser útil i ha estat necessari, i aprofitant també que hi ha els representants del poble de Capdepera, crec que val la pena que quedí clar: a Capdepera, a la platja de Cala Agulla, era necessari tenir un aparcament amb seguretat jurídica i un aparcament a prop de la platja, maldament el GOB s'hi hagi pronunciat en contra, i aqueix aparcament hi serà gràcies que el Partit Popular va aportar els seus vots perquè el pacte d'esquerres havia quedat desemparat amb el desmarcament de Podemos o d'Unidas Podemos.

Per tant, aqueix aparcament hi és -i crec que és necessari que això se sàpiga- gràcies a l'aportació del Partit Popular, i esperam que durant la tramitació del projecte d'activitats es puguin resoldre les problemàtiques, que és vera que també alguns dels veïnats ens han exposat, i que l'administració que ho tramiti vulgui fer un projecte que molesti el menys possible, que tenguí les sortides pels llocs més idonis i que impliqui que la circulació de cotxes molesti el menys possible. Això és el nostre desig.

Aquests aspectes en contra, són els que hem exposat, però també estam contents d'haver pogut aportar i haver fet política útil i arreglar un problema que era real i que, d'aquesta manera, queda arreglat per a un futur pròxim.

Gràcies, presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Sagreras. Para defender las enmiendas del Grupo Parlamentario Mixt RGE núm. 9437 a la 9446, de la 9448 a la 9458, 9462 y 9465/22, dividirán su tiempo, en primer lugar, el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, el primer que hem de dir és que, en línia amb les al·legacions que van formular en el seu dia les organitzacions ecologistes, sobretot el GOB, la SOM, la Societat Ornitològica de Menorca, i també la territorial de la Societat Espanyola d'Ornitologia a Mallorca, van formular en el seu moment, i que nosaltres compartíem, bàsicament és una modificació, esperada llargament, que es queda curta, des del nostre punt de vista, és a dir que l'únic que fa és adaptar alguns instruments de caràcter estatal, de caràcter europeu, i que en aquest sentit incorpora algunes novetats, com els mecanismes disposats a l'Estratègia Europea de Biodiversitat, però que, per la resta, és una modificació de caràcter fonamentalment procedimental, i que, per tant, bé, és un retoc d'una llei de fa 17 anys, que era necessari, però que creiem que s'ha perdut una oportunitat de fer un pas endavant i avançar en la major protecció dels nostres espais naturals.

I és per açò que nosaltres vam presentar una sèrie d'esmenes en la línia de les al·legacions que van presentar aquests grups i que també va presentar el Consell de Menorca i que no es van tenir en compte a l'hora del redactat final del projecte. I, bé, són 22 esmenes que ens queden vives.

Bàsicament, hi ha un paquet molt gran que fa referència a un canvi que ens semblava que podia aportar major estabilitat a la llei, la llei repeteix constantment el nom de la conselleria que actualment gestiona aquests temes, però ja sabem que els noms de les conselleries canvien, a nosaltres ens semblava que era molt més correcte que haguessin posat "la conselleria competent en matèria de medi ambient" i no el nom concret, perquè ja sabem, doncs, que dins dels mateixos governs aquests noms canvien, i també que es fos més prudent i es parlés de "l'administració competent", perquè en alguns casos, tot i que la comunitat autònoma i, per tant, el Govern, té la competència en la gestió d'aquests espais naturals, sí que també és possible que algunes d'aquestes competències siguin traspassades o siguin exercides per altres administracions i, per tant, ens semblava que era més correcte i donava major estabilitat a la llei que es parlés també, no només del Govern o de la conselleria, sinó de l'administració competent.

Aquesta esmena i, com deia, en consonància amb les al·legacions que van presentar aquestes entitats, l'hem presentada a diversos articles, no se'ns n'ha acceptada cap i les

mantindrem, perquè creiem que realment és millor per al redactat de la llei.

A part d'això, també hem presentat una altra sèrie d'esmenes d'aspectes més puntuals, una de les quals fa referència als terminis de revisió dels diferents plans de gestió i els plans d'ordenació dels espais naturals; se n'han transaccionades algunes i s'han afegit els terminis, perquè el que havien fet era desaparèixer, antigament, els terminis solien ser de 6 anys, i ens trobàvem que hi havia realment una situació que... bé, doncs l'administració competent, en aquest cas, la conselleria, doncs faltaven moltes vegades aquests terminis perquè no es podien complir. Llavors, és clar, aquí hem optat per la solució de dir, bé, al final allarguem els terminis, és a dir, ja que no podem complir els terminis que diu la llei, en lloc de fer canvis a la conselleria per tal que aquests terminis es puguin complir, el que fem simplement és modificar la llei i posar uns terminis més laxos, la qual cosa creiem que no és el correcte perquè precisament creiem que cal, per la major adaptabilitat del sistema i dels sistemes de gestió, ser capaços de revisar aquests instruments en el lapse que ja s'establia, que era de sis anys.

S'ha arribat a transaccions, en lloc que no hi hagi termini en alguns casos s'ha posat 10 anys, 12 anys, bé, és un pas endavant, però nosaltres creiem que en aquest sentit es queda curt.

També hem presentat una esmena que afecta el règim sancionador per tal que la difusió pública d'informació que fomenti la realització d'activitats no permeses estigui com a com a falta lleu al règim sancionador, malauradament no s'ha admès.

També una regulació més ambiciosa de la xarxa d'espais naturals de les Illes Balears, que tampoc no s'ha admès.

També un element de reforç de totes les polítiques de prevenció i control d'espècies exòtiques, tampoc no se'ns ha admès.

I bé, una mica en aquesta línia són les esmenes que hem presentat, malauradament no han estat ben acollides. Nosaltres l'actitud o la posició que tindrem a l'hora de votar serà d'abstenir-nos en tots aquests articles en què mantenim esmenes, no votarem en contra perquè considerem que és una llei que és positiva, en el sentit que fa uns canvis que eren necessaris, però, com que creiem que en tots aquests aspectes es queda curta, mantindrem l'abstenció en tots aquests articles que hem esmenat i que, malauradament, no s'ha aconseguit convèncer la majoria perquè s'incorporessin a l'articulat de la llei.

I això és tot, gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Castells. Es el turno del Sr. Sanz.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. Bé, ara debatem una llei de conservació ambiental que, a més, com vaig dir ja a la

comissió, té 18 anys, és major d'edat. Sí que és cert, Sr. Sagreras, que li agraeisc que no hagi dit que no té temps de parlar de totes les esmenes, perquè, com que guardaven tota l'artilleria per al plenari, idò, bé, almenys s'han guardat i sí que han dit totes les qüestions aquí al plenari referides a aquesta llei, també el Sr. Méndez.

Bé, aquest matí ha dit que hauríem de fer-ho un poc de *Barrio Sésamo*, bé, perquè s'ha parlat molt del silenci administratiu positiu, negatiu i d'altres. Article 24, segon paràgraf: "El silenci té efecte desestimatori en els procediments relatius a l'exercici del dret de petició, als quals es refereix l'article 29 de la Constitució Espanyola, aquella estimació dels quals tinguin com a conseqüència que es transfereixi al sol·licitant o a tercers facultats relatives al domini públic o servei públic, impliquin l'exercici d'activitats que puguin danyar el medi ambient -subratllo en negreta- i en els procediments de responsabilitat patrimonial de les administracions públiques", Llei 39/2015, signada pel Sr. Rajoy i Brey. Ho dic perquè parla que si el silenci ha de ser desestimatori o no, açò és el que posa la llei en vigor. Aquesta llei nova, a l'article 8 només trasllada el mateix que posa la Llei 39..., exactament el mateix.

És més, aquesta llei també estima, perquè s'ha parlat de si els terminis són massa llargs o massa curts, diu que els procediments s'han de resoldre en tres mesos, i aquesta llei ho trasllada a dies, perfecte, 90 dies. Els procediments, si no s'indica el contrari, tres mesos, i aquesta llei indica 90 dies. Quin és el problema que tenen en aquesta qüestió? És una qüestió de protecció del territori.

S'ha parlat també de la no-simplificació administrativa i..., bé, sí, podem estar d'acord que la Llei 39/2015, justament, amb la bessona que tenia, que té, que és la 40/2015, el que volen és simplificar i actualitzar el procediment administratiu a la realitat tecnològica d'avui en dia, però no per sobre de la protecció del medi ambient; és que el que no podem pensar és que, perquè una demanda d'una activitat, una llicència activitat sigui més àgil, puguem passar per sobre de la protecció del medi ambient, almenys és el que pensem els grups progressistes.

Vostès crec que deixen clar què prefereixen ara mateix que un tràmit sigui molt àgil que no protegir el territori. A Formentera tenim molt clar que la protecció del territori és necessària perquè qui sofrirà més les conseqüències del canvi climàtic, motiu pel qual també aquesta llei té un dels eixos principals, faran que pugui ser que Formentera tingui un problema greu de territori, que la superfície de 82 quilòmetres quadrats canviï a 70, a 60, perquè la pujada del nivell de la mar està estimada en 50 anys entre 3 i 4 metres en el menor... en el menor ca...

(Remor de veus)

... Avui parlàvem d'Es Trenc, avui parlàvem... se'ns ha parlat avui en el plenari anterior, és que potser Es Trenc sigui una... tinguem allí aquests "xiringuitos" dels quals s'ha parlat moltes vegades també aquí, al Ple del Parlament, pugui ser que siguin una bona inversió de busseig, si no protegim el nostre medi natural. I hem de pensar-ho també, perquè ara estem... aquesta

és la diferència, i ho deia aquest matí, a fer coses d'hora per hora, per a avui, o pensar en d'aquí a trenta anys.

Aquesta llei també parla de l'Estratègia 2030 de la Unió Europea. La Unió Europea és el marc en el qual ens trobam i crec que vostès també estan d'acord amb ser dins del marc de la Unió Europea, l'estratègia 2030 és de la Unió Europea, i parla textualment: "L'objectiu és situar la biodiversitat d'Europa en el camí de la recuperació d'aquí a l'any 2030, en benefici de la naturalesa, les persones i el clima", extret exactament de l'exposició de motius d'aquesta llei. Amb què estan en contra del que diu aquesta exposició de motius? Perquè crec que, a més, la volien eliminar.

Aquesta modificació, actualització de la llei del 2005 és necessària justament per aquests motius, els objectius marcats per la Unió Europea, en la qual vostès també tenen representació, són aquests, també voten en contra d'aquesta estratègia a nivell europeu? No. Ara mateix és una qüestió més política d'àmbit local que no pensar en el que també estam d'acord a nivell europeu.

(Remor de veus)

Aquesta..., la part de les sancions i d'altres, parla d'una gestió eficaç front a les agressions al medi natural, important, es parla d'un catàleg d'espècies exòtiques, es parla..., perquè -per si no ho saben- ara mateix tenim problemes de plagues perquè hi ha espècies exòtiques que han arribat a les Illes Balears per no disposar d'aquest catàleg d'espècies exòtiques; aquí hi ha el director d'Espais Naturals i Biodiversitat, amb el qual hem parlat moltes vegades d'invasions que tenim de serps, per exemple, de la processonària del pi, que ara a Formentera ara mateix tenim un problema, perquè va arribar fa uns anys, importat pel Govern, a més, els pins venien per part del Govern. Aquesta modificació de la llei és justament per poder adaptar-nos a aquesta realitat.

Només per acabar, és curiós que vostès hagin presentat algunes esmenes per actualitzar, algunes de supressió, moltes de supressió. Després hi ha un grup que ha presentat 32 esmenes, una bona tasca, 32 esmenes de supressió, volien... quedaria una llei preciosa, buida totalment de contingut, fins i tot llevaven l'exposició de motius, tendriem una llei que no tendria ni títol, modificació de la LECO si s'aprova, seria... seria curiós aprovar aquestes 32 esmenes, motiu pel qual, com comprendran, donarem suport a aquesta llei.

Gràcies, Sra. Vicepresidenta.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Sanz. Para defender las enmiendas del Grupo Parlamentario VOX-Actua Baleares RGE núm. 9467 a la 9498/22, el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Muchas gracias, Sra. Vicepresidenta. Bueno, a quien le tocaba estar aquí es a mi compañero, Sergio Rodríguez, que es

quien ha trabajado esta ley, pero hoy el Grupo Parlamentario VOX parece el grupo hospitalario de VOX, porque mi compañera Idoia Ribas está convaleciente en casa por gripe, mi compañero Sergio Rodríguez también, entonces, bueno, pues quedó yo para hablarles un poco de nuestro posicionamiento...

(Remor de veus)

... -gracias- respecto... respecto a esta ley... -supongo que estaré enfermo yo mañana, pero...

Decía ahora el Sr. Sanz que hay un grupo parlamentario que ha presentado treinta y pico enmiendas de supresión, somos nosotros, pero es que ya lo dijimos, porque ya presentamos también una enmienda a la totalidad, que fue rechazada, porque para nosotros es un despropósito esta ley, entonces somos coherentes, evidentemente, es que no consideramos que esta ley fuera necesaria.

Y ¿por qué consideramos o por qué nuestro posicionamiento respecto a esta ley? Pues, bueno, porque el objeto de esta ley es restringir todavía más la actividad humana en las Islas Baleares, y además lo dice la ley muy claramente: "para alcanzar con éxito los objetivos de la Estrategia 2030". Y es que se trata de una ley, efectivamente, basada en los postulados de esta agenda que pretende restringir las posibilidades de explotación económica en gran parte del territorio, y consideramos no solo que debería de suprimirse, sino que ya no debería haberse presentado porque crea inseguridad jurídica, arbitrariedad, discrecionalidad, subjetividad y, encima, este texto mantiene contradicciones internas, y todo eso sin respetar el derecho que tienen los habitantes de las islas Baleares a tener garantizado un mínimo de seguridad jurídica.

Esta legislación, una vez más, urbanística, extremadamente restrictiva, afecta otra vez al sector de la construcción, que yo les recuerdo que es el segundo motor económico de las islas, y perjudica a las pequeñas empresas, a las medianas, a los autónomos, que además ven amenazada toda su actividad por lo que es un auténtico marasmo legislativo en materia urbanística, que se ha ido poco a poco ampliando durante las últimas décadas. Y es que toda la legislación que han aprobado en esta última legislatura, toda, conduce a la ruina. Pero es que, es más, en esta ocasión con esta ley facultan al Gobierno de turno para que, por decreto y con absoluta discrecionalidad, sin sujeción a ningún plan urbanístico previo, pueda declarar cualquier propiedad como espacio de relevancia ambiental, incluso por un procedimiento de urgencia. Es que esto es gravísimo, o sea, el Gobierno podrá, mediante decreto, proteger lo que considere un espacio natural, y ahora ya no será necesaria una ley, ya no hará falta, esto es una arbitrariedad absoluta. Insisto, muchos ciudadanos no podrán hacer nada en su casa, porque así lo va a decidir el Gobierno, esto sí que es -permítanme- bolivariano, porque esto de que ya sea por decreto lo que va a ser o va a tener un espacio de relevancia ambiental o no, me parece increíble.

Pero es que, además, por si esto fuera poco, esta ley -insisto, y lo he trasladado antes al presidente del Parlamento- se está tramitando de forma ilegal, no comparto en absoluto la lectura que ha hecho del informe de los Servicios Jurídicos de

la casa, que van referidos más a la admisión o inadmisión a trámite que a lo que nosotros estamos pidiendo, que es que se subsanen los graves defectos que tiene este proyecto de ley. Y yo les insisto, es que el artículo 124 del Reglamento es clarísimo: los proyectos de ley remitidos por el Gobierno deben ir acompañados de los informes y la documentación preceptiva de acuerdo con la ley. Y la Ley 8/2018 es clarísima también cuando dice, en su artículo 34, que en la elaboración de proyectos de ley como éste los órganos competentes deberán emitir el informe de impacto familiar, que tiene carácter preceptivo.

Y en este proyecto de ley no aparece absolutamente nada. Les voy a decir más, la única referencia al impacto en las familias se contiene en la memoria de análisis de impacto normativo, donde, en su apartado 8.2 establece: "Una vez evaluado el contenido de la propuesta normativa, cabe decir que el impacto de este en los colectivos citados es inexistente." De hecho, hay un informe interno que dice... que -la verdad, es digno de leer-, que dice: "La memoria despacha el impacto sobre la familia, la infancia y la adolescencia con un lacónico 'el impacto es inexistente'". De hecho, atendiendo a dicho informe, la memoria de impacto normativo fue modificada añadiendo: "Se considera que el impacto del anteproyecto de ley sobre estos colectivos es inexistente, precisamente, por el objeto de éste. El destinatario último de la norma que se tramita es la ciudadanía en general, en el sentido que es la sociedad en su conjunto la beneficiaria del cumplimiento, en último término".

Bueno, pues estas manifestaciones ni están motivadas ni van acompañadas de ese preceptivo informe del impacto familiar. Por eso, y esto es una cuestión que atiende y además nos debería preocupar a todos los diputados de esta Cámara, se debería solicitar la remisión del preceptivo informe de impacto familiar a este Parlamento. Y esta Cámara, el presidente, la Mesa, debería ordenar la suspensión de la tramitación parlamentaria del Proyecto de ley para la conservación de los espacios de relevancia ambiental, hasta que el Gobierno autonómico remita el preceptivo informe de impacto familiar relativo al mismo.

Insisto, no estamos impugnando la admisión a trámite, sino que lo que estamos solicitando es la subsanación de un incumplimiento legal y la suspensión de la tramitación hasta que este defecto se subsane. De lo contrario, señores diputados, aquí se está sustanciando un debate sobre un proyecto de ley que se ha tramitado de forma ilegal. Yo no creo que ustedes estén de acuerdo con esto. Creo que si estamos hablando de que aquí tenemos que tener en cuenta a las familias que puedan verse afectadas por todos los proyectos, por todas las leyes que se aprueben aquí, esta ley es, la mayor parte de su articulado, muy importante para las familias.

Por tanto, yo..., a mí me preocupa que la actuación de la Mesa del Parlamento, de la presidencia de este Parlamento y, por extensión, de la mayoría de los diputados de esta Cámara, pues estén de acuerdo de que estemos sustanciando este debate en una tramitación que consideramos que es de forma ilegal.

Nosotros votaremos en contra, por supuesto, de esta ley, ya lo dijimos en el inicio del debate cuando presentamos la

enmienda a la totalidad. Mi compañero, Sergio Rodríguez, en la ponencia, ha defendido la motivación por la que hemos presentado enmiendas de supresión y consideramos que es muy perjudicial, pero además incluso en la forma en la que se está tramitando. Por eso, insisto, nuestro voto será contrario.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Campos. Para defender las enmiendas del Grupo Parlamentario Unidas Podemos RGE núm. 9510, 9516 y 9521/22, presentadas conjuntamente con el Grupo Parlamentario MÉS per Mallorca, y las RGE núm. 9517 y 9518/22, tiene la palabra, el Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Buenas tardes, Sra. Vicepresidenta. Buenas tardes, señoras diputadas, señores diputados.

La reforma de la LECO parece algo normal, dado los años pasados desde su aprobación y los cambios acaecidos tanto en la agravación de aspectos ambientales que, si bien vienen de lejos, están mostrando su virulencia con mayor incidencia en los últimos años, nos referimos al cambio climático, a la pérdida de biodiversidad, fenómenos que cada vez o cada poco nos traen nuevas muestras de su impacto en forma de sequías, inundaciones, temperaturas extremas, especies exóticas invasoras o desaparición de especies. Para enfrentarse a estos problemas parece obvio mejorar la gestión del medio natural y de los espacios de relevancia ambiental y, por ello, nos parece imprescindible la reforma en marcha.

La LECO es una ley de 2005 y se ha reformado con el objetivo de actualizarla y adaptarla a la normativa ambiental posterior, fundamentalmente a la Ley 42/2007, de patrimonio natural y de la biodiversidad y sus reformas posteriores de 2015 y 2018, pero también con respecto a leyes sectoriales y directivas europeas que reformaron esta ley estatal. Algo lógico, por lo que no entendimos en su momento las enmiendas a la totalidad presentadas en un texto de adaptación y mejora de una legislación que pretende optimizar el patrimonio natural protegido, en un contexto de grave deterioro ambiental, en el que se deben redoblar los esfuerzos para frenar las amenazas sobre los espacios naturales protegidos y la biodiversidad, en general.

Se han presentado además distintas enmiendas parciales desde la oposición, pero también desde la izquierda. Por nuestra parte hemos tratado de incidir en esta reforma con aspectos que tienen que ver esencialmente con la biodiversidad. Creemos que, en ausencia de una ley balear de biodiversidad - que esperamos que se tramite en la próxima legislatura-, era necesario introducir algunos elementos relacionados para disponer de una mínima legislación al respecto. Estos elementos se han tenido en cuenta con nuestro trabajo cerca o con la conselleria, y así se han introducido en el articulado, entre otros, algunos puntos relativos a la implantación de protocolos de bioseguridad o a la creación de catálogos de especies exóticas invasoras de las Illes Balears.

Algunas de nuestras enmiendas han sido aprobadas en ponencia y, por tanto, incorporadas al texto de la ley, pero otras han sido rechazadas y son las que ahora comento. En la enmienda 9510, presentada conjuntamente con MÉS per Mallorca, se pretendía añadir una nueva disposición adicional que promoviera un nuevo modelo urbano, más cercano al medio natural, con una serie de medidas tendentes a la recuperación de la biodiversidad, se pretendía que los municipios de más de 10.000 habitantes adoptaran, en el momento de la revisión de sus planeamientos generales, planes de infraestructura verde, biodiversidad y renaturalización urbana, en cierta vez de distintos elementos como proteger y conservar el patrimonio natural existente, restaurar ambientalmente los ecosistemas artificializados, dotar la planificación urbanística, el diseño urbano y la gestión hídrica, la prioridad del fomento de la biodiversidad, crear nuevos espacios verdes, etc.

En la enmienda 9516, presentada también con MÉS per Mallorca, se pretendía añadir un nuevo párrafo en la exposición de motivos, después del primero, del apartado 2, en relación con la protección de nuevos espacios naturales. Se decía, decíamos textualmente en esta enmienda: *“En conseqüència amb l’anterior, la conselleria competent en matèria de medi ambient impulsarà la protecció de nous espais naturals o l’ampliació de l’existent i l’establiment de zones de protecció estrictes per tal d’assolir els objectius de protecció, com a mínim del 30% de les superfícies terrestres i marines, i de conferir protecció estricta almanco a una tercera part dels espais protegits, d’acord amb l’Estratègia de la Unió Europea sobre la Biodiversitat d’aquí a 2030, reintegrar la naturalesa a les nostres vides.”*

Tal vez el lugar para incluir esta propuesta no era, como hicimos, en la exposición de motivos, sino en la disposición adicional *setena*, ya que en el dictamen se indica, en esta disposición: *“l’assoliment dels compromisos de protecció establerts per l’Estratègia Europea de Biodiversitat”*, que viene a decir lo mismo que nuestra enmienda, pero se queda hablando solo del 30% de la superficie terrestre, sin incluir la marina, cosa que viene en la Estrategia Europea de Biodiversidad, y además añadía también el 10% de espacios de protección estricta. Es decir, algo que creemos que ya viene recogido en esa estrategia europea y recogido también por el propio ministerio, con lo cual no entendemos por qué no se ha aprobado esta enmienda.

En la 9521, presentada también con MÉS per Mallorca, se pretendía añadir un nuevo párrafo a la disposición adicional tercera para incluir, conforme al Convenio de Biodiversidad de Naciones Unidas, medidas de control sobre la utilización de organismos vivos genéticamente modificados, así como su liberación en el medio natural. Esto es... también la puedo... bien, es muy larga, no voy a leer aquí ahora la enmienda, de lo que viene a hablar es recoger lo que viene en este Convenio de biodiversidad de Naciones Unidas sobre organismos vivos genéticamente modificados, es decir, incluirlo en esta ley.

No entendemos, es decir, que no se haya aprobado esta enmienda si, en cambio se ha aprobado e incorporado en este texto, otra enmienda que ha quedado reflejada con una nueva letra, la j), del artículo 51, que cataloga como infracción grave

“la utilització o l'alliberament d'organismes modificats genèticament en els espais de rellevància ambiental sense la preceptiva autorització de l'administració autonòmica”, es diria que té una relació directa amb el que acabem de comentar, una cosa no tindrà sentit sense la altra, però bé.

En la enmienda... ja... les que estan presentades de manera individual, la 9517, el text original que indica que havia... en el termini de quatre anys des de l'entrada en vigor de esta llei, el Govern de les Illes Balears havia de presentar un projecte de llei de patrimoni natural i biodiversitat. Aquí, bé, nosaltres, en el nostre grup parlamentari entendim que podien incorporar-se uns continguts que recogien al menys els que jo vull citar a continuació: una estratègia de recuperació i conservació d'espècies amenaçades, una conservació *ex situ* i propagació d'espècies silvestres amenaçades, el establiment de mecanismes d'identificació de recursos genètics, el impuls de varietats, rases locals i espècies silvestres, mecanismes de control de la deforestació importada i mesures per aconseguir reduir substancialment la huella ecològica i potenciar la producció i el consum sostenibles.

En este cas, el objectiu era introduir estos continguts que considerem importants, no perquè volem nosaltres dir el que té que fer la conselleria, ni molt menys, sinó que eren una espècie de suggeriments per introduir aquí elements que nos semblaven claus.

En la enmienda 9518, que també presentem en solitari, se afegia o se afegiria una nova disposició addicional en relació amb la deforestació importada, i que ve a dir que, en el marc de les polítiques europees de lluita contra la deforestació i la degradació forestal a escala mundial, la administració competent en matèria de medi ambient hauria d'establir mecanismes de control de la deforestació importada, per obligar a les empreses importadores de matèries primeres a garantir que els productes que vengan o... venuts, millor dit, en la comunitat autònoma de les Illes Balears, no han de ser produïts en terres de forestades o degradades en cap lloc del món, contribuint a la mitigació del canvi climàtic i a la reducció i la pèrdua de biodiversitat globals.

Es diria, esto, esto mateix que acabo de llegir està recollit, estos mateixos conceptes estan recollits per el propi ministeri, es diria, si un se met en les pàgines del MITECO veurà que el que jo estic llegint ja està inclòs allí, es diria que ja se parla de estas qüestions, també en el Consejo Europeo, es diria, son coses que incorporarles a la legislació balear nos donaria un plus en este sentit de ir protegint la biodiversitat.

Nos sembla, per tant, important... nostres enmiendes ja que totes elles tenen com a denominador comú la biodiversitat, un dels elements bàsics que hi ha en el territori, ¿no?, i relacionat amb esta llei.

Además, muchas de ellas también tuvieron..., bé, no totes, però, bé, algunes de estas cinc últimes, tres de elles tenien el propi vist bé de la conselleria, per lo que no acabem de entendre que no se aproben. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Jiménez. A continuació per el Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. Sr. Alcalde de Capdepera, Sra. Regidora, Sr. Director General, siguin molt benvinguts.

El meu grup no manté cap discrepància amb el Projecte de llei de modificació de la LECO, hem presentat només tres esmenes a l'articulat, les divergències, per tant, eren escasses i varen ser superades fàcilment en el tràmit de ponència.

No tractàvem, en tot cas, de qüestionar la proposta, perquè, davant l'inici de la tramitació d'un pla d'ordenació de protecció d'un territori concret per raons ambientals, pot i sol passar el que sol succeir quan s'inicia la redacció de qualsevol planificació territorial urbanística: sempre actua d'avís per a navegants, uns navegants massa vegades massa espavilats.

La modificació de la LECO que aprovarem avui vol maldir d'evitar la comissió de danys ambientals o l'amenaça imminent de danys sobre els béns que es pretenguin protegir, perquè la preservació ambiental i la protecció territorial han d'anar a la una, de la mà, valgui, per tant, de justificació la llarga i rocambolesca gestació de les Directrius d'Ordenació Territorial, amb la pluja, diluvi, en podríem dir, d'excepcions i canvis de delimitacions que s'hi van incorporar durant el llarg procés d'estira i arrossa entre interessos que hi va haver fins que les DOT no varen ser aprovades.

Els potencials afectats varen acabar per ser, en molts de casos, els grans beneficiaris, i llavors diuen de l'urbanisme a la carta, deu ser perquè som més partidaris de la barra lliure i perquè el PP té la patent de les normes cautelars inverses, així, mentre no s'aprova un nou planejament, tenim llibertat per fer i desfer al nostre gust.

Senyores diputades i senyors diputats, sempre val més prevenir que no haver de curar, la restitució d'un espai que ha estat malmès per una endemesa ambiental o territorial sol ser molt més costosa econòmicament i socialment que el perjudici circumstancial que s'hagi pogut causar als interessos particulars amb la cautela, açò quan el d'any no resulta irreversible. Per açò s'han de poder adoptar mesures preventives àgils, de manera ràpida i efectiva, també davant una possible amenaça ambiental, en benefici de l'interès superior que es pretén protegir. I també ha de ser àgil, tot i que sempre amb totes les garanties de transparència i participació pública, el procés de tramitació d'un nou pla, així com ho han de poder ser la declaració d'una zona d'especial protecció per a les aus o de definició de la proposta d'un lloc d'interès comunitari.

Tornem a les cauteles, el meu grup ha considerat que s'havien d'afinar les circumstàncies amb les quals el Govern podrà adoptar les mesures preventives que la modificació de la llei farà possibles, han de tenir caràcter excepcional i han d'estar limitades als danys mediambientals o a l'amenaça

imminent de danys sobre els béns que es pretengui protegir, així ha quedat fixat.

Les altres dues esmenes, que compartíem amb MÉS per Mallorca, cercaven deixar clar, per una banda, que les mesures de protecció preventiva queden sense efecte quan el procediment s'aprova de manera definitiva o si caduca, i que no han de ser d'aplicació a les sol·licituds presentades abans de l'inici de la tramitació.

Aquestes precisions tal vegada estiguin implícites en la modificació, però no sobra explicar-les, ni que sigui per fer honor al principi de seguretat jurídica, que tant reclama el PP quan és a l'oposició i que tant maltracta quan i allà on governa. Es tracta de la mateixa seguretat jurídica que fa que, davant les peticions d'autorització d'activitats o de concessió de llicències, el silenci administratiu hagi de ser sempre desfavorable, perquè ho determina l'article 24.1 de la Llei 39/2015, de procediment administratiu, una llei patrocinada pel PP de Rajoy.

MÉS per Mallorca i Unidas Podemos han volgut aprofitar -legítimament- la tramitació de la revisió de la LECO per modificar puntualment, però sensiblement, gairebé totes les normes que componen el corpus legislatiu en matèria urbanística i territorial. Les determinacions de les lleis reguladores dels usos del territori solen actuar com un *puzzle*: si es modifica una peça es desenganxa el conjunt, i cada norma, en concret, en el seu conjunt de determinacions, actua a la vegada com si fos una peça d'un *puzzle* molt més gran que, en acumular-se a la resta de *puzzles* conforma el corpus global territorial i urbanístic que, en conseqüència, també pot quedar desenganxat.

Si s'ha de revisar amb més o manco intensitat alguna de les normes en qüestió s'haurà de fer, entenem, a partir d'una capacitat de proposta que supera amb escreix la dels grups polítics durant una tramitació parlamentària i, tot i que açò hauria de ser suficient perquè el nostre vot a les esmenes fos negatiu, el nostre vot també serà negatiu, perquè mantenim endemés una clara disconformitat de fons amb el contingut concret de les modificacions que es proposen.

Pel que fa a les poques esmenes de MÉS per Menorca, que no són -diguéssim- nominals, valgui l'argument sobre el necessari marc de proposta que he exposat fa un moment.

Tot aprofitant la tramitació d'aquesta norma hem volgut resoldre el problema que genera el tancament, per raons ambientals, l'aprovació del pla d'ordenació, el PORN del Parc Natural de Llevant, del pàrquing de Cala Agulla a Capdepera, la declaració d'utilitat pública d'un nou aparcament públic és l'única solució viable davant la situació de caos de trànsit que, si no s'hi posa remei, es pot generar aquest estiu que ve a la zona de Cala Rajada, si no hi ha cap aparcament obert. Hi ha qui ha proposat que la parcel·la de l'aparcament actual s'exclouï del parc natural: quina credibilitat tindran els plans d'ordenació si ens dedicam a jugar políticament amb els seus perímetres? És aquest el rigor tècnic, la (...) dels informes tècnics, que tant sol reclama la dreta?

Fa un moment, hem vist com el PP dubtava de la professionalitat, de l'honestetat, dels tècnics de la Conselleria

de Medi Ambient i de la Comissió Balear de Medi Ambient, així és com entén el PP la funció pública. Després hi tornaré, sobre el rigor, sobre els criteris del PP.

(Remor de veus)

Sobre Cala Agulla, també hi ha qui proposa no fer res, que es tanqui el pàrquing i tal dia farà un any. L'ètica de les conviccions -l'ètica de les conviccions- no pot trobar-se mai per sobre de l'ètica de la responsabilitat, quan es governa, quan es té la responsabilitat de governar, el valor superior ha de ser sempre la persecució de l'interès general públic. El valor superior no pot ser mai la preservació de la puresa immaculada de les pròpies creences, així ens ho va deixar ben explicat Max Weber, i ara que n'hi ha que ja s'han posat les cucales electorals, que ja han tornat a treure el megàfon de les quimeres, no sobra que recordem una afirmació del gran pensador prussià "En política allò que no és possible és fals".

VOX, ja que parlam de falsedats polítiques, voldria veure suprimida la totalitat de la modalitat de la LECO, i diria que fins i tot voldria derogar sencera la LECO original del 2005, res de nou.

I res de nou tampoc, com era d'esperar, en el cas de Ciutadans; el seu portaveu habitual en matèria de polítiques -diguem- ambientals és capaç de negar les evidències, encara amb molta més èmfasi que VOX, amb una prosa molt més refistolada, una prosa -si em perdonen la paradoxa- circular. Segons el Sr. Méndez, la missió de Ciutadans és protegir la llibertat de l'individu de les decisions democràtiques d'aquest parlament; *rodillo*, en diu ell, de les decisions democràtiques d'aquest parlament. Perquè, segons ell, va dir en comissió, "*allá cada cual con su derecho a entenderse con el medio ambiente como le parezca bien y a disfrutar de él*".

En qüestions territorials i ambientals la dreta liberal té un concepte dual de la llibertat: quan l'espai és públic, de tothom, cadascú ha de poder fer en aquest espai allò que li doni la real gana, ara, quan l'espai privat, només importa una llibertat, la llibertat del propietari per fer allò que, d'aquell espai, amb aquell espai, allò que més li convengui.

Aquesta és la concepció del PP, per més que de paraula a la tribuna es proclamïn inventors de la biosfera, de l'estratosfera i -si m'apuren- de la cafetera, un criteri que han tornat demostrar amb les esmenes que avui rebutjarem, i ja que n'hem parlat, el Parc Natural de Llevant ens pot servir d'exemple del criteri del PP quan governa. Vegem com interpreta el PP allò que la LECO de Jaume Matas i Jaume Font van convenir a denominar "espais de rellevància ambiental". A través de la Llei 10/2003, de mesures tributàries administratives, el PP va retallar en un 90% -90%!- l'àmbit territorial del Parc Natural de Llevant, disposició addicional setzena: "El Parc Natural de la península de Llevant queda limitat a l'extensió de les finques públiques d'Aubarca, Es Verger i S'Alqueria Vella, propietat de la comunitat autònoma", i afegeix, en el seu punt 2: "Els propietaris de finques privades, incloses dins la delimitació del Parc Natural de Llevant, previ a l'entrada en vigor d'aquesta llei, podran sol·licitar voluntàriament la inclusió de la finca a l'àmbit del Parc".

Aquest és, en resum, gràficament, el criteri del PP per definir si un àmbit concret de les nostres illes ha de ser considerat o no espai de rellevància ambiental; allò que determina si una zona concreta s'ha de preservar o no, segons el PP, no són els seus valors naturals, sinó els noms i els llinatges que consten en el Registre de la Propietat. Ara, si al propietari privat li convé rebre les contraprestacions econòmiques que la LECO estableix, llavors, endavant les atxes! Col·laboració públicoprivada, en diu d'açò la dreta, i açò és el que hi ha darrera de moltes de les seves esmenes.

En el mateix sentit van, tot i que en molta menor mesura, les propostes d'El Pi, que sempre sol malfiar de la intenció reguladora del Govern.

Tornem al PP, segons la seva esmena la funció del Govern en matèria de protecció ambiental ha de ser la d'actuar de terminal administrativa de les necessitats i les conveniències dels interessos dels propietaris dels espais susceptibles pels seus valors de ser protegits. I és que, com podem voler posar els valors que un espai té, per al medi ambient i per a la biosfera i per al futur de Mallorca, de Formentera, d'Eivissa, de Menorca, per sobre del valor que té per al seu propietari? Com gosam?

Idò gosam!, perquè si no ho fem, acabarem per expropiar el futur a les generacions que vindran. I açò, senyores i senyors diputats, sí que no tendria cura.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Començam el torn de rèpliques. En primer lloc, hauríem de donar la paraula al Sr. Benalal, però que consti al *Diari de Sessions* que no és present al plenari. Donam, a continuació, la paraula al Grup Parlamentari Ciudadanos, té la paraula el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Gracias de nuevo, Sr. Presidente. Gracias. Bueno, nuestras enmiendas, que deberíamos hablar de ellas, que antes parece que hemos ido un poco por otros terrenos, bueno, es que, ¿qué quieren que les diga?, mucha confianza en que vayan a salir muchas de ellas, no tenemos, o sea, este grandes esperanzas, pues no..., sería un poco, en fin, engañarnos a nosotros mismos. Aunque alguna, de hecho, ha sido incorporada, lo que bien es verdad que no en la formulación exacta de estos ponentes, sino que se ha preferido a otros.

Sra. Sureda, ¿me pareció entender que era por una cuestión de acento? Preferían que el acento -digamos- en que fue, o sea, en realidad ya les digo, eran exactamente las mismísimas enmiendas pero, comprendo señores..., comprenderá Sra. Sureda, que si yo también tuviera que elegir entre usted y yo, no me cabría la menor de las dudas.

Ahora bien, en esto, hay un problema evidente de confusión de lo grande con lo pequeño, o sea, aquí es que hablamos de quién es la propiedad, los recursos naturales, que les recuerdo que es poner en duda el sistema capitalista porque en los procesos de producción hacen falta recursos, hace falta capital, hace falta trabajo y hace falta tecnología, entonces, estamos cuestionando una cosa muy grande: cuáles van a ser en nuestro sistema los procesos de producción, qué participación tienen que tener las administraciones y los estados en eso, y llegamos a que si un *parking* de una playa tiene que estar un poco más acá, un quítame ya estos coches. Y ¿me dicen ustedes que no existe la arbitrariedad? Yo diría que cuando uno se permite arrogarse tan amplísimo margen la capacidad de decidir digitalmente, la arbitrariedad está servida.

Pero, bueno, vamos a ver, que yo ahora voy a tener mucho menos tiempo y no... Ya les digo, en general, de todas maneras, revisando nuestras enmiendas entendería qué es a lo que damos estos nombres genéricos; estos nombres genéricos están basados en el artículo 9.3 de la Constitución, de partes de garantías del ordenamiento jurídico que tiene que procurar la Constitución, y que son básicas, y sin las cuales tenemos un verdadero problema y, les digo, la interdicción de la arbitrariedad, aquí, es absolutamente necesaria, es el conseller, quien sea el conseller en estos momentos y disfrute de esta ley, o quien lo vaya a ser en el futuro, quien podrá decidir con su dedo señalar una parte del mapa de estas islas y, por medio de eso y su publicación, podrá llevarlo a un Consell de Govern.

Y últimamente estamos cuestionando mucho las decisiones y la autonomía del poder judicial, estamos cuestionando mucho la lentitud y la ineficacia del legislativo y estamos embarcados en una valoración de la capacidad resolutoria del ejecutivo, que pensarán ustedes, siguiendo los periódicos y en la prensa, en los diversos tribunales constitucional y Supremo, peligrosísima para la democracia. Y este es uno de los casos de aplicación directa donde la justicia, llegando al ciudadano, enfrentamos exactamente eso, una posibilidad de arbitrariedad del ejecutivo que nos parece francamente peligrosa.

Tenemos un montón de mecanismos democráticos para defendernos unos a otros en nuestras cuestiones y para tomar decisiones de este calado tan grande como de quién son los recursos, quién debe gestionarlos, quién debe administrarlos. Disfrutemos de ello, no entremos en estas..., por mucho que me digan que el Sr. Rajoy o que el señor... no sé, digo, individuos con los que yo no he acabado de estar directamente relacionado, ¿no?, quiero decir..., bien.

Bueno, ahora, como esto ya va a ser mi último minuto y aquí debemos agradecer, sin duda, al Sr. Mas pues tanto su tremenda amabilidad como presidente de la comisión, como su eficacia y agilidad, y comprenderán que incluso yo, que además en un primer momento me dije, hombre, esto es..., puedo decirles que estoy francamente agradecido y contento y, Sr. Mas, debo felicitarle por su tarea, porque todo resultó una eficacia y además permitió expresarse con completa libertad a individuos tan potencialmente peligrosos como yo, gracias, entonces, por su actuación.

Y, lógicamente, bueno, por cierto, gracias a todos los ponentes, fue un placer trabajar con ustedes, hubo otro tipo de

facilidades, y hubo algunas explicaciones francamente claras. Creo, Sr. Sagreras, que le debo algún agradecimiento por alguna lección. A la Sra. Sureda por saber perfectamente dónde estábamos en todo momento y reconducirme cuando lo necesitaba. Al Sr. Jiménez por sus aportaciones.

En fin, perdón por si me estoy olvidando de alguien, pero ahora sí que ya no tengo tiempo y quería despedir, como se merece, a mi Némesis, el Sr. Sanz, que ha hecho que jamás Formentera había estado tan presente en toda deliberación de esta cámara, porque hasta en las cosas más inopinadas donde realmente hubiera resultado un concurso, ¿cómo puede introducirse Formentera en este tema?, el Sr. Sanz ha encontrando el laberinto, la salida y nos ha conducido a Formentera.

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

Así que creo que debemos agradecerle y desearle el mejor de los futuros, no tanto el político, que me preocupa la parte ésta de Némesis, como en los futuros personales y humanos. Gracias, Sr. Sanz.

Perdón, he terminado.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Méndez. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, permeti'm que ho faci des de l'escó. Crec que no es pot englobar tot, o estam amb la prohibició o estam amb el campí qui pugui, estam amb la protecció o estam amb el campí qui pugui, crec que, i ho he dit, no és tot prohibició, s'ha de regular, evidentment nosaltres som del parer que s'ha de regular i hi ha moltes coses a poder-se regular i no que s'hagin de prohibir.

De les esmenes que hem presentat les podria explicar millor el Sr. Melià d'altres maneres, però, en resum, sí que els diré que la nostra intenció era donar més seguretat jurídica, simplificació administrativa, transparència i participació de tots els ens afectats, principi d'igualtat i respecte de les competències. Això, aquestes esmenes són les que nosaltres teniem englobades que, per molt que digui, crec que no es canviarà l'opinió dels diputats, així és que es donen per defensades.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Gràcies, president. Abans de res, també he de dir-los que era la meva primera ponència com a coordinador, vull agrair-los el bon tarannà que varen tenir durant el dia que va

durar i la bona predisposició per poder fer feina, això, d'una forma àgil, i que va ser un plaer. Sobretot també vull agrair la feina del lletrat, tant a la ponència com a la comissió, perquè també la veritat és que jo, és clar, era la primera, novell, i ens va ajudar a tots, i els serveis de la casa sempre, sempre, sempre responen molt per sobre de les expectatives.

Quant a..., miri, Sr. Sagreras, la veritat és que de tot el que ha dit hi ha una cosa que sobresurt sobre la resta, per grossa i, fins i tot, i no m'agafí malament perquè ja ens començam a conèixer, per grossera, perquè vostè ha posat en dubte la professionalitat del funcionariat de les Illes Balears, del Govern de les Illes Balears; és clar, és que això és molt gros, és molt gros i molt greu, perquè vostès es pensen que quan governen la resta fan el mateix que vostès, que ens trobarem, per exemple, l'esborrany del Decret de posidònia dins un calaix de la Conselleria de Medi Ambient perquè tenien por de mostrar-lo als seus amics, i els tècnics havien fet la feina, però vostès no el tragueren, per exemple. Ens trobarem a la Comissió de Medi Ambient uns quants parells mallorquins, això vol dir prou expedients que el PP tenia sense tramitar també dins un calaix. Vostès volen funcionaris dòcils, no volen funcionaris eficients, vostès volen funcionaris dòcils, i això és molt greu. I el que vostè ha dit aquí és molt greu, perquè vostè ha acusat el Govern de les Illes Balears a deixar expedients dins calaixos a posta i això és el que feien vostès, no el que fem nosaltres ni el que fa aquest govern...

(Remor de veus)

..., aquest govern deixa fer feina amb tranquil·litat...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. MAS I TUGORES:

... i amb professionalitat els funcionaris, cosa que vostès...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. MAS I TUGORES:

... no feren els darrers quatre anys que varen governar, i això és el que els duu els 16 diputats.

Al marge d'això, per una banda, he parlat de la LECO i, per una altra banda, he parlat de les esmenes. Vostè m'ha retret que parlàs d'urbanisme o que parlàs de segons quines coses quan parlava de la LECO, no, jo defensava les nostres esmenes. Sí, és cert, aprofitam una llei mediambiental per parlar de protecció de territori, que forma part del medi ambient. I sí, es toquen altres lleis, és una evidència que passa a totes les normes que es tramiten.

I sí, som partidaris de protegir territori i, sí, som partidaris de limitar i és el que plantejam i és l'envit polític que fem, no

ens n'hem amagat mai. Per què? Perquè veiem que hi ha una urgència, perquè veiem que hi ha una necessitat, vostè ho ha dit, s'han tramitat no sé quantes llicències, és clar, per això hi ha una urgència i per això hi ha una necessitat i per això ho plantejant i per això ho posam damunt la taula.

Quant a VOX, el vot contrari de VOX -ai, no hi ha ningú!-, el vot contrari de VOX no ens sorprèn, no en dubtàvem, és un clàssic, tampoc no... , en aquesta, al contrari de la de l'esport, no han fet res. Per tant, com que no han fet res, que també és un clàssic, de la feina en surt el profit i VOX no en treu cap profit, per tant, el país hi guanya, si VOX no en treu cap profit el país hi guanya.

Em faré meves també les paraules del Sr. Borràs, no ens podem permetre el luxe d'expropiar el futur de les generacions que ens vénen darrera, és necessari deixar normativa actualitzada, normativa, com he dit, del segle XXI, normativa àgil. I és necessari que els diferents governs tinguin aquesta normativa a l'abast per seguir protegint territori i per seguir declarant espais naturals.

I ja per acabar, ara sí que és el darrer moment que ho podia fer, al marge del tracte, que ha estat afable i molt cordial des que va arribar a aquest parlament, la veritat és que treballar amb el Sr. Sanz ha estat un luxe, ha estat un plaer perquè sempre, sempre, sempre, facilita la feina i sempre, sempre, sempre des de la coherència, des dels arguments, però també des d'estar al costat de la gent, i això és l'important, quan un polític, un diputat, al marge de diputat, també és empàtic, també és capaç de posar-se dins la pell de l'altre, la veritat és que és molt agradable i molt fàcil treballar.

Moltes gràcies, i jo sí que confïi veure'l aquí la pròxima legislatura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mas. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Sagreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Sí, moltes gràcies, president. Aquesta és la quarta intervenció que tenc jo durant... o és la quarta intervenció que faig avui matí, i quatre intervencions després, la veritat és que volia ser fins i tot breu i fer una intervenció assossegada, i així la faré. Però, Sr. Mas, de MÉS, jo el que li he de dir és que el que em sembla grosser és que vostè en segons quins termes intentin canviar les nostres paraules, perquè en cap cas..., i és una tàctica que també empren quan el Partit Popular denuncia, per exemple, les llistes d'espera quirúrgiques o els problemes que hi ha a l'Atenció Primària, des dels grups que donen suport al Govern canvien les nostres paraules i davant la nostra denúncia política diu que nosaltres ens ficam amb els tècnics i amb els funcionaris de la casa, i això no és així. I em sembla grosser i atrevit que vostès vulguin pujar aquí damunt a canviar

les nostres paraules en aquests termes, perquè de cap manera això és així.

(Alguns aplaudiments)

Dit això..., dit això, de cap manera, de cap manera, ens sembla raonable que informes estiguin tres, quatre, cinc o fins i tot més anys dins l'administració, i això no ho atribuïm als funcionaris, això ho atribuïm a la gestió política, perquè si vostès tenen per certesa que aquests informes serien favorables -i ja ho he dit abans- jurídicament i tècnicament, però no els interessa, per exemple, que s'informi en relació amb la construcció d'habitatges, el que fan, per ventura, és no dotar dels funcionaris i dels tècnics necessaris una administració que és la que ha d'informar per a això. Això és la seva tàctica, si no, no té cap explicació ni una.

I, Sr. Mas, de MÉS, aquí, jo li ho he dit abans, hem de venir a dir la veritat, hem de venir a dir la veritat, vostè ha perdut cinc minuts de la seva primera intervenció dient que no volen que es construeixi en rústic, però després varen presentar una esmena a la mateixa LECO, una esmena urbanística a aqueixa llei mediambiental, la 9273, en què, precisament, parlaven que les cases destinades a habitatge en sòl rústic havien de tenir un volum màxim de 600 m³. A qui enganam? Què passa? No volem que es construeixi en rústic i, per tant, fem normativa perquè no es construeixi en rústic o fem esmenes que possibiliten la construcció en rústic?

I vull dir més, Sr. Mas, i això en consonància amb el que deia a la primera intervenció del *decretazo* avui matí, el fet que vostès condicionin el Govern causa l'efecte contrari del que vostès diuen perseguir, perquè en aquests moments l'edificabilitat dels habitatges en rústic és de 900 m³, fa dos anys, abans del Decret del 2020, era de 1.500, i vostès la varen baixar. Que vostè presentàs aquesta esmena, i això corregués pel Col·legi d'Arquitectes i Aparelladors ha provocat que quatre mesos després, que és avui, s'hagi produït una allau de sol·licituds de llicències perquè la gent volia consolidar els seus drets anteriors com no n'hi havia hagut fins ara. Per tant, i com els he dit abans, crec que els diputats haurien de tenir responsabilitat, i si vostès diuen que no s'ha de construir en rústic almenys no creïn aquesta inseguretats.

I és el mateix que passa els darrers mesos, perquè vostès han anunciat... el seu candidat ha anunciat que, si vostès tornen ser necessàries en tornar, prohibiran totalment la construcció en rústic. Què passa? Quina és la conseqüència normal de tot això? Que es produeix una allau més de sol·licituds d'aquelles persones que tenen metres quadrats necessaris i en aquests moments corren a demanar llicències. I si no hi hagués el risc, el que jo li deia abans, si no hi hagués el risc, si no hi hagués el risc que els eliminin aquests drets i hi hagués l'estabilitat, cosa que farà el Partit Popular, de consolidar un marc jurídic normatiu a llarg termini, sense possibilitat d'haver-hi més restriccions, la gent no correria a demanar llicències, fins i tot la gent no correria... la gent que no té la possibilitat de construir aquell habitatge, la gent no correria a vendre als estrangers, sinó que les propietats quedarien indefinidament aquí.

I m'agradaria, per acabar, he intentat ser assossegat, Sr. Mas, eh?, a mi m'agradaria per acabar persistir en les problemàtiques que nosaltres veiem a la tramitació de la LECO.

I diputat del Grup Mixt de Formentera, vostè m'ha vingut a donar la raó, jo li parlava d'agilitat administrativa i vostè m'ha donat la raó, perquè vostè m'ha dit: senzillament es canvia, aquí on abans deia tres mesos ara diu noranta dies, es que noranta dies no són tres mesos, quan es diu noranta dies hem d'incloure els dies hàbils i els dies inhàbils i, per tant, fem un augment percentual molt gros de la normativa, dels temps necessaris de la normativa anterior.

I també heu d'entendre amb nosaltres... no podem entendre de cap manera la seguretat jurídica que es perd amb la possibilitat que el Govern pugui aturar activitats que ja estan en marxa, amb els informes, amb les autoritzacions i amb les llicències donades i consolidades. Això, no ho podem entendre, aquell aparcament, aquell restaurant, aquell negoci de guies d'excursions de muntanya, tots aquests negocis, si el Govern ho troba oportú, que ja funcionaven, els podrà aturar la seva activitat.

Nosaltres, això no ho entenem de cap manera, no ho compartim i serà una de les coses que tornarem enrere -que tornarem enrere- a partir del maig de l'any que ve si els ciutadans ens donen la seva confiança.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sagreras. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Sanz.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, Sr. President. He d'abaixar-lo que el Sr. Sagreras és molt alt i jo no sóc tan alt com ell, però, bé, ja deia Napoleó que la grandària es la mesura del cap al cel, la grandària.

Sr. Sagreras, referent al que vostè diu, que ha acusat de nou que el Sr. Mas, "Collet", de mal nom "Collet", no podia anar-me'n sense dir-ho, que no posen els mitjans necessaris. Li donaré unes xifres: 615 i 426, 615 són els treballadors del sector públic instrumental que vostès varen acomiadar quan treballàvem, 426 són els treballadors dels serveis generals que vostès varen acomiadar...

(Alguns aplaudiments)

... en el seu pla de racionalització entre el 2011 i el 2013, vostès.

Quan diu que no posen mitjans materials, vostès són els que fan aquesta qüestió.

I ha parlat dels noranta dies i d'aquesta qüestió, perfecte, com que de tant en tant, idò, em pos a revisar lleis i normatives també, les administracions públiques, segons la Llei 39/2015,

publicada al BOE, si l'òrgan instructor detecta que hi ha una sol·licitud molt elevada o un increment de les sol·licituds de qualsevol tràmit, poden posar els mitjans materials necessaris habilitats per llei, sempre que hi hagi un informe que ho digui. Llavors, l'administració, dins del marc legal en el qual es troba, pot fer aquestes qüestions que vostè diu que no es fan, legalment és poden protegir.

Ha parlat vostè de la racionalització, he pujat aquí perquè com que sí que en aquesta legislatura es la meua possibilitat de pujar a aquest escó, idò volia aprofitar-ho també per agrair, sincerament, als grups de la cambra les paraules que m'han dedicat, sincerament, m'ha costat un munt... un munt plorar...

(Rialles de l'intervinent)

... el meu acomiadament, perfecte...

(Rialles de l'intervinent)

..., no m'acomiaada ningú, me'n vaig jo, però sí que un comiat sí que també és una... una manera de dir-ho..., perquè rebre des de la discrepància ideològica, com m'han dit tant el Sr. Sagreras com el Sr. Fuster, fins i tot el Sr. Rodríguez, que li caic bé, el Sr. Méndez, que soc la seva Nèmesi; el Sr. Ferrer de la defensa de Formentera; el Sr. Mas, les coses que m'ha dit; la Sra. Font, també ho va dir el Sr. Castells, el dia 22 també..., sincerament..., Sra. Sureda; de veritat, em qued sense paraules, perquè avui hi havia un familiar meu aquí, se n'ha hagut d'anar perquè estava ja molt cansat, i ha quedat sobtat perquè... em diu: te'n vas, l'il·lògic o l'estrany és que tots els grups de la cambra reconequin el treball. Així que, sincerament, vull dir gràcies, només acabar aquí; que esper que aquesta llei sigui aprovada, perquè és necessari que sigui aprovada per al nostre territori, perquè -com ha dit el Sr. Borràs- no podem hipotecar el futur dels nostres descendents.

Gràcies, i esperem veure'ns ben aviat.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sanz. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Si me lo permite, haré una pequeña intervención desde aquí, no haré uso de la palabra sobre el tema de la ley, lo que sí que aprovecharé, porque creo que he sido el único que no se ha despedido del Sr. Sanz, y no puede pasar, esto no puede pasar: quiero aprovechar para decirle que ha sido un placer compartir estos años porque, creo que han sido dos años, más o menos, compartir, desde la discrepancia política, estos momentos que hemos tenido, tanto en comisión como en este pleno, siempre es un placer discrepar con otros, si todos pensáramos igual esto sería muy aburrido, y si nos echa de menos para discutir, que a usted le gusta mucho, ahí tiene mi teléfono para llamar cuando quiera y discutimos más.

Muchas gracias, Sr. Sanz, de verdad, un placer haberle conocido. Buenas tardes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula el Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Sr. President. Buenas tardes de nuevo. En realidad, esta ley de la que hemos hablado, debatido, en este último tramo de la jornada parlamentaria -la LECO-, el punto de vista de argumentar y de debatir, tiene bastante que ver con el decreto ley anterior, es decir, en ambos casos hablamos de territorio y hablamos de las cosas que afectan al territorio, en este caso, los espacios naturales protegidos. Por lo tanto, incluso se podría decir que en algún caso podríamos se podría hasta repetir incluso la argumentación anterior, y llegaríamos a las mismas conclusiones; es decir, partimos de modelos diferentes, de modelos distintos, y a partir de ahí se van construyendo un poco las propuestas de cada grupo y de cada bloque, más o menos, por decirlo de una manera sencilla.

Nosotros creemos que es muy importante que esta ley quede aprobada y que, incluso, tendríamos que ir alcanzando los objetivos que marca la estrategia europea a este respecto, de biodiversidad, la que marca, y que hemos tratado en nuestro grupo parlamentario de plasmar en una enmienda que me gustaría que se aprobase, que era lo que decíamos de considerar el 30% de las zonas terrestres -como protegidas me refiero-, 30% de las zonas marinas o marítimas, y un tercio del territorio con relación a los espacios protegidos que obtengan la calificación de protección estricta.

En este sentido hemos trabajado en algunas enmiendas, conjuntamente, con MÉS per Mallorca, hemos defendido algunas enmiendas entendiendo que teníamos el mismo pensamiento en torno a ellas; otras, no las hemos trabajado con MÉS per Mallorca, pero realmente las hemos votado a favor, porque nos parecía que iban un poco en esta misma línea que estamos diciendo, de protección de los espacios naturales, algo que nos parece como fundamental.

Yo ahora, es decir, hablaba hace un momento de ese 30%, me viene a la memoria y lo he apuntado para que no se me olvide, porque la memoria se me va, que hay un entomólogo americano, muerto recientemente, se llama Edward Osborne Wilson, que escribió un libro que se llamaba *Medio planeta*, yo lo recomiendo a quien no lo haya leído, a quien no lo conozca, y habla un poco que, en un contexto de la sexta extinción en la que estamos inmersos, habría que -su teoría- habría que intentar proteger la mitad del planeta, es decir, la mitad del planeta no tocarla para nada -para nada-, es decir, como la única posibilidad de que las demás especies -incluida la nuestra- puedan sobrevivir. Es una teoría, indudablemente, cada uno puede pensar lo que le dé la gana, pero ahí queda, es decir, es una reflexión de uno de los biólogos a nivel mundial más renombrados y más reconocidos. Al menos, su lectura puede dar pautas, un poco, de por dónde pueden ir las cosas.

Y ya nada más, para acabar, como no puedo ser menos, he de agradecer al Sr. Sanz su presencia aquí, por un trabajo complicado en su lugar, en su puesto, porque ha tenido que lidiar, aparte de con su partido, con otros dos, cosa que si ya es complicado lidiar con su propio -como sabemos muchos- lo complicado que es lidiar con el propio partido, lidiar con tres y además diferentes, pues es más complicado. Es decir, por eso yo quiero agradecerle aquí públicamente su trabajo, yo creo que tanto el Partido Socialista, como Gent per Formentera, como Esquerra Unida, podemos estar contentos con su aportación, con su trabajo y su intento de que nadie se enfade demasiado, dentro de esta coalición.

Así que *moltes gràcies, Antoni.*

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jiménez. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Permeti'm, perquè abans que se m'oblidi començaré pels agraïments i acomiadaments. Primer de tot, vull agrair al lletrat la seva feina i la capacitat per posar ordre i síntesi a la ponència i a la comissió; vull agrair al diputat Mas la seva capacitat per ordenar la ponència i que fos àgil, que amb una sola empenta resolguéssim un fotimer d'esmenes; moltes gràcies a tots els diputats i diputades que van participar en aquesta l'elaboració d'aquesta llei; a la Sra. Sureda, per afegir un plus de cordialitat i d'alegria, sempre, i de concòrdia i de bon rotllo, per dir-ho clarament, a la ponència, si se'n va a Madrid la trobarem a faltar o la trobaran a faltar els diputats d'aquesta comissió.

Sr. Sanz, jo no puc dir -com han dit alguns diputats- que s'han sorprès per la seva dedicació, capacitat de feina, coneixements, esforç, defensa de l'illa de Formentera, perquè ja el coneixia d'abans, havíem ja fet guàrdia en algunes garites junts i, per tant, veníem ja de defensar els valors que compartim. I tampoc no em puc acomiadar de vostè perquè, demà, dia 29 de maig, passi el que passi, seguirem defensant els mateixos valors, sabent treballar conjuntament...

(Algunes aplaudiments)

..., i sabent una cosa importantíssima: aixecar ponts de valors, aixecar ponts de principis entre les nostres illes, que açò és fonamental, i vostè sempre, com a diputat, ha posat per davant Formentera, però sempre aixecant ponts amb la resta d'illes i per açò és fonamental la seva participació aquí.

Jo ara veig que el Sr. Sagreras ha tornat, tot i que està enganxat a un telèfon, jo després de ponència, comissió i intentar construir arguments aquí en defensa de la LECO, de la LECO i de la defensa d'allò que fa la LECO, i la necessitat d'establir normes preventives davant amenaces ambientals a la LECO, i no acabava de trobar l'argument central del valor que té aquesta modificació i de la importància que té aquesta modificació de la LECO i, ves per on, avui el Sr. Sagreras me

l'ha regalat, ens l'ha arreglat: imaginin, si un grup parlamentari amb quatre diputats -MÉS per Mallorca- presenta una esmena a una llei i és capaç d'inundar els registres d'entrades a ajuntaments, consells, etc., amb peticions de llicència, imaginin si no fa falta establir normes cautelars a l'hora de planificar les nostres illes. M'acaba de donar l'argument fonamental, és clar que és necessari establir normes cautelars per prevenir açò que vostè diu, perquè vostès ho fan, com he intentat explicar abans a les DOT, vostès s'expliquen tan bé..., vull dir que quan vostès volen delimitar el pastís territorial ja no hi queda pastís, perquè ja tothom ha presentat les esmenes que eren necessàries.

A mi em queda molt poc més a afegir. El Sr. Méndez ens havia amenaçat que ens bombardejaria amb tota la seva artilleria, que havia dit que reservava per al plenari. Afortunadament, les pluges d'aquests dies es veu que li ha banyat la pólvora i la seva artilleria ha quedat amb una mica, diguéssim, simplement en una intervenció més pròpia de jocs florals que d'un caporal d'artilleria, com pensàvem que ens trobaríem avui aquí, i li ho dic amb tot el meu afecte que sap que li tenc.

Poca cosa més, esperem que en el futur els funcionaris i treballadors dels ajuntaments, dels consells, del Govern, continuen informant totes les peticions de llicència d'autoritzacions, etc., com fan avui, perquè significarà que ho fan amb rigor, amb independència i amb criteri professional.

I ja m'explicarà un dia, Sr. Sagreras, en què afecta, primer dues coses m'hauria d'explicar: vol dir que un restaurant situat a un lloc determinat és una amenaça ambiental? Perquè si ho és té sentit, si és una amenaça ambiental té sentit que es pugui suspendre la seva activitat mentre es corregeix aquesta amenaça ambiental. I si no ho és poden continuar ben tranquils fent la seva feina, com han fet fins al dia d'avui, perquè la llei parla d'amenaques ambientals, no parla d'activitats econòmiques reglades, que hi són i poden ser dins les zones regulades pel PORN. I ja m'explicarà algun dia què afecta suspendre una activitat ambiental que no es puguin vendre o sí es puguin vendre cases a persones no nascudes a la nostra comunitat autònoma, cases, com diu vostè, que es puguin vendre cases estrangers. Ja m'ho explicarà, si del que es tracta és de fer por, doncs, no m'estranya que després acabin vostès com acaben.

Gràcies i endavant, Sr. Conseller, en l'aplicació de la LECO perquè és important per al futur de les nostres illes, dels ciutadans i de les ciutadanes.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Idò una vegada acabat el debat de les esmenes, passarem a les votacions.

Si cap grup o diputat no adscrit no demana votació separada, votació conjunta de les esmenes següents: RGE núm. 8428/22, del Sr. Benalal; de la 8473 a la 8475, de la 8478 a la 8481, 8483, 8484, 8521 i 8522/22 del Grup Parlamentari Ciudadanos; de la 8489 a la 8497, de la 8499 a la 8506, de la 8508 a la 8511, de la 8513 a la 8515 i de la 8546 a la 8548/22, aquestes del Grup Parlamentari El Pi; de la 9422 a

la 9424, de la 9428 a la 9432, 9435 i 9436/22 del Grup Parlamentari Popular; i les 9469, 9471 i 9489/22, aquestes tres del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Passam a votar. Votam.

18 sí, 29 no i cap abstenció.

Si cap grup o diputat no adscrit no demana votació separada, votació conjunta de les esmenes següents: RGE núm. 8472 i 8528 del Grup Parlamentari Ciudadanos; les 9467, 9472, 9474, de la 9476 a la 9483, 9486, 9492, 9493, 9494, 9497 i 9489 de VOX-Actua Balears. Passam a votar. Votam.

4 sí, 30 no, 12 abstencions.

Si cap grup o diputat no adscrit no demana votació separada, votació conjunta de les esmenes següents: les RGE núm. 8476 i 8482/22 del Grup Parlamentari Ciudadanos, i la 9448/22 del Grup Parlamentari Mixt, MÉS per Menorca.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Disculpi, Sr. President, demanaria votació separada de la nostra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs passam a votar les RGE núm. 8476 i la 8482/22. Votam.

6 sí, 28 no, 12 abstencions.

I ara passam a votar la RGE núm. 9448/22. Votam.

8 sí, 26 no, 12 abstencions,

Si cap grup o diputat no adscrit no demana votació separada, votació conjunta de les esmenes següents: RGE núm. 8477 i 8527/22 del Grup Parlamentari Ciudadanos, i les 9468, 9470 i 9488/22 del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Votam.

4 sí, 28 no, 14 abstencions.

Ara votam l'esmena RGE núm. 8507/22, del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

5 sí, 28 no, 13 abstencions.

Si cap grup o diputat no adscrit no demana votació separada, votació conjunta de les esmenes següents: les RGE núm. 8485, 8486, 8526 i 8530/22 del Grup Parlamentari Ciudadanos; les 9425, 9426 i 9433/22 del Grup Parlamentari Popular; i les 9473, 9484, 9485 i 9496/22 del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Passam a votar. Votam.

16 sí, 28 no, 2 abstencions.

Si cap grup o diputat no adscrit no demana votació separada, votació conjunta de les esmenes següents: les RGE núm. 8487, 8523, 8524 i 8525/22 del Grup Parlamentari Ciudadanos; les 9427 i 9434/22 del Grup Parlamentari Popular;

i les 9487, 9490, 9491 i 9495/22 del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Passam a votar. Votam.

16 sí, 30 no, cap abstenció.

Ara passam a votar l'esmena RGE núm. 8529/22 del Grup Parlamentari Ciudadanos. Votam.

18 sí, 28 no, cap abstenció.

Ara passam a votar l'esmena RGE núm. 9475 del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Votam.

18 sí, 28 no, cap abstenció.

Si cap grup o diputat no adscrit no demana votació separada, votació conjunta de les esmenes següents: les RGE núm. 9271, de la 9274 a la 9276, 9278, 9282, de la 9284 a la 9288/22 del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, i les 9510 i 9516/22 del Grup Parlamentari Unidas Podemos i MÉS per Mallorca. Passam a votar. Votam.

9 sí, 36 no i 1 abstenció.

Ara passam a votar l'esmena RGE núm. 9521/22 dels Grups Parlamentaris Unidas Podemos i MÉS per Mallorca. Votam.

9 sí, 34 no, 3 abstencions.

Si cap grup o diputat no adscrit no demana votació separada, votació conjunta de les següents esmenes...

EL SR. LÓPEZ I SORIA:

Presidente, pediré votación separada de la 9272.

EL SR. PRESIDENT:

Sí..., bé, no ho he dit, he separat alguna votació perquè m'havia presentat un paper el Grup Parlamentari El Pi i en aquest cas coincideix amb aquesta esmena.

Passam a votar ara la RGE núm. 9273/22 del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca,...

(Remor de veus)

..., perdó, REG núm. 9272/22. Votam.

9 sí, 33 no i 3 abstencions.

Ara votarem les esmenes RGE núm. 9437, 9438, 9443, 9444, 9451, 9454 i 9457/22. Votam.

3 sí, 43 no, cap abstenció.

Votació de l'esmena RGE núm. 9277/22 del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca. Votam.

9 sí, 36 no, 1 abstenció.

Si cap grup parlamentari o diputat no adscrit no demana votació separada, votació conjunta de les esmenes següents: RGE núm. 9439, 9449, 9453, 9455 i 9458/22. Votam.

3 sí, 39 no, 3 abstencions.

Ara votarem conjuntament les esmenes RGE núm. 9450 i 9456/22, també del Grup Parlamentari Mixt, MÉS per Menorca. Passam a votar. Votam.

3 sí, 38 no i 5 abstencions.

Si cap grup parlamentari o diputat no adscrit no demana votació separada, votació conjunta de les esmenes RGE núm. 9440 i 9445/22. Votam.

8 sí, 26 no, 12 abstencions.

Si cap grup parlamentari o diputat no adscrit no demana votació separada, votació conjunta de les esmenes RGE núm. 9441, 9442 i 9446 del Grup Parlamentari Mixt, MÉS per Menorca. Votam.

6 sí, 26 no, 14 abstencions.

Votació de l'esmena RGE núm. 9452/22. Passam a votar. Votam.

3 sí, 41 no, 2 abstencions.

Ara passam a votar l'esmena RGE núm. 9462/22 del Grup Mixt, MÉS per Menorca. Votam.

3 sí, 43 no, cap abstenció.

Votació de l'esmena RGE núm. 9465/22 del Grup Parlamentari Mixt, MÉS per Menorca. Votam.

3 sí, 29 no, 14 abstencions.

Si cap grup o diputat no adscrit no demana votació separada, votació conjunta de les esmenes RGE núm. 9517 i 9518 del Grup Parlamentari Unidas Podemos. Passam a votar. Votam.

4 vots a favor, 41 en contra i 1 abstenció.

Passam a la votació de l'articulat, en primer lloc, votarem els articles als quals es mantenen esmenes.

Si cap grup o diputat no adscrit no demana votació separada, votació conjunta dels articles 1, 2, 3, 4, 6, 8, 17, 18, 29 i 22 i de la disposició addicional primera...

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Disculpi, Sr. President, demanaria votar separatament els 17, 18 i 22, que els podem votar conjuntament.

<p>EL SR. PRESIDENT:</p> <p>17, 18 i 22? Idò passam a votar en primer lloc els articles 1, 2, 3, 4, 6, 8, 29 i la disposició addicional primera. Votam.</p>	<p>29 sí, 5 no, 12 abstencions.</p> <p>Votació de la disposició addicional setena bis. Votam.</p>
<p>25 sí, 19 no, 2 abstencions.</p> <p>A continuació votam els 17, 18 i 22. Votam.</p>	<p>26 sí, 4 no, 16 abstencions.</p> <p>Si cap grup o diputat no adscrit no demana votació separada, votació conjunta de la disposició addicional setena ter i de l'annex. Votam.</p>
<p>28 sí, 19 no, cap abstenció.</p> <p>Si cap grup o diputat no adscrit no demana votació separada, votació conjunta dels articles 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 19 i les disposicions addicionals tercera, quarta cinquena i la disposició derogatòria única, la disposició final única i l'exposició de motius.</p>	<p>33 sí, 8 no i 5 abstencions.</p> <p>Votació de l'article 22 bis. Votam.</p> <p>42 sí, 4 no, cap abstenció.</p> <p>Votació de l'article 22 ter. Votam.</p>
<p>EL SR. CASTELLS I BARÓ:</p> <p>Disculpi, Sr. President, demanaria vot separat per als articles 10, 14 i disposició derogatòria única.</p>	<p>28 sí, 16 no, 2 abstencions.</p> <p>Votació de l'article 22 <i>quater</i>. Votam.</p>
<p>EL SR. PRESIDENT:</p> <p>10, 14 i disposició derogatòria única? Idò passam a votar en primer lloc els articles 10, 14 i la disposició derogatòria única. Votam.</p>	<p>30 sí, 16 no, cap abstenció.</p> <p>Votació de l'article 22 <i>quinquies</i>. Votam.</p> <p>28 sí, 6 no, 12 abstencions.</p>
<p>26 sí, 4 no, 16 abstencions.</p> <p>I ara passam a votar els articles 5, 7, 9, 11, 12, 13, 15, 16 i 19, les disposicions addicionals tercera, quarta i cinquena, la disposició final única i l'exposició de motius. Votam.</p>	<p>Votació de la disposició addicional setena <i>quater</i>. Votam.</p> <p>28 sí, 15 no, 3 abstencions.</p> <p>I finalment, votació de la disposició addicional setena <i>quinquies</i>. Votam.</p>
<p>28 sí, 4 no, 14 abstencions.</p> <p>Si cap grup o diputat no adscrit no demana votació separada, votació conjunta de l'article 20 i de les disposicions addicionals segona, sisena i setena.</p>	<p>27 sí, 12 no i 5 abstencions.</p> <p>Es faculden els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.</p>
<p>EL SR. CASTELLS I BARÓ:</p> <p>Disculpi, Sr. President, deman vot separat de la disposició addicional setena.</p>	<p>Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei per la qual es modifica la Llei 5/2005, de 26 de maig, per a la conservació dels espais de rellevància ambiental, LECO.</p>
<p>EL SR. PRESIDENT:</p> <p>Passam a votar en primer lloc l'article 20 i les disposicions addicionals segona i sisena. Votam.</p>	<p>I sense més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.</p> <p>(<i>Alguns aplaudiments</i>)</p>
<p>28 sí, 16 no, 2 abstencions.</p> <p>Ara votam la disposició addicional setena. Votam.</p> <p>26 sí, 16 no, 4 abstencions.</p>	
<p>A continuació passam a la votació dels articles als quals no es mantenen esmenes.</p> <p>Si cap grup o diputat no adscrit no demana votació separada, votació conjunta de la denominació del títol del projecte de llei i de la disposició transitòria única. Votam.</p>	

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
